

1973 மார்ச் 27]

(3) சட்டப் பேரவையின் துணைச் சட்ட ஆய்வுக் குழுவில் பணியாற்ற ஐந்து உறுப்பினர்களை நியமனம் செய்தல்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, “1973-74-ஆம் நிதியாண்டுக்குரிய சட்டப் பேரவை துணைச் சட்ட ஆய்வுக்குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட ஐந்து உறுப்பினர்களை இம்மன்றம் நியமனம் செய்கிறது—

1. திரு. எம். ராஜா அய்யர்.
2. திரு. ஜி. பராங்குசம்.
3. திரு. எம். சங்கரலிங்கம்.
4. திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமிப் படையாச்சி.
5. திரு. எல். பலராமன்.*

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர்: மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி—

“1973-74-ஆம் நிதியாண்டுக்குரிய சட்டப் பேரவை துணைச் சட்ட ஆய்வுக் குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட ஐந்து உறுப்பினர்களை இம்மன்றம் நியமனம் செய்கிறது:—

1. திரு. எம். ராஜா அய்யர்.
2. திரு. ஜி. பராங்குசம்.
3. திரு. எம். சங்கரலிங்கம்.
4. திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமிப் படையாச்சி.
5. திரு. எல். பலராமன்.*

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(4) 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதி துணை விவர அறிக்கை மீது விவாதம்

* திரு. அய்யணன் அம்பலம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் சமர்ப்பித்த 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை மானியக் கோரிக்கையின் மேல் இன்று என்னுடைய

[திரு. அப்பணன் அம்பலம்] [1973 மார்ச் 27]

கருத்துக்களைக் கூற அனுமதித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு முன்னர், இந்தச் சட்ட மன்ற மேலவையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பிரதிநிதிகள் மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு அதிகமாக இருந்தும், ஊராட்சித் துறையின் வரவு-செலவு அறிக்கை—இந்த மன்றத்தில் வரவில்லை என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஊராட்சி சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை இந்த மன்றம் விவாதிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையின் அடிப்படையில் அடுத்துவரும் ஆண்டுகளில் இந்த மன்றத்தில் அந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு ஊராட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில், விவசாயிகள் பூச்சி மருந்துகள் வாங்குவதற்காக, ரூ. 2 கோடிக்கு அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையை வாசுதேவரெட்டிநேன். அடுத்து, ஊராட்சி வளர்ச்சியில், குளங்களைச் செப்பணிடுவதற்காகவும், மற்ற ஊராட்சிகளுக்கு வீட்டு மானியமாகக் கொடுப்பதற்கும், ரூ. 2 கோடிக்கு அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஊராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் மதுரை மாவட்டத்தில், ரூ. 20 ஆயிரத்திற்கு மேல் வருவாய் வந்தால், அந்த ஊராட்சிகள், பேரூராட்சிகளாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, போடி பகுதியில் மீனாட்சிபுரம், மேலூர், வெள்ளாளப்பட்டி, எரியோடு ஆகிய ஊர்கள், நகரப் பஞ்சாயத்துக்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இவைகளின் வருமானமெல்லாம் நிர்வாக வேலைக்கே செலவு செய்யப்படுகின்றதே தவிர, நகர வளர்ச்சிக்காக எந்தவிதமான வேலைகளும் எடுத்துச் செய்யப்படுவதில்லை. ஆகவே, அதை மறுபரிசீலனை செய்து ரூ. 50 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமாக வருமானம் உள்ள பஞ்சாயத்துக்களைத்தான் நகர பஞ்சாயத்துக்களாக ஆக்க வேண்டும், அதற்கும் குறைவான வருமானம் உள்ள பஞ்சாயத்துக்களை கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாக—சிறிய, சிறிய பஞ்சாயத்துக்களாகப் பிரித்து, அவைகளுக்கு வீட்டு வரியில் கிடைக்கக்கூடிய ஈட்டு மானியமும் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்கு ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது.

1973 மார்ச் 27] [திரு. அய்யணன் அம்பலம்]

முதல்வர் அவர்களுக்கும், ஊராட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்—1962-ம் ஆண்டு, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்பட்டன, அப்போது அந்த ஊராட்சி ஒன்றியப் பெரும் தலைவர்களுக்கு பயணப்படியாக மாதம் ரூ. 100 அனுமதிக்கப்பட்டது. ஏறத்தாழ 10 ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமாக இதே தொகைதான் இருக்கிறது, அதிகரிக்கப்படவில்லை. ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவன், ரூ. 100-ஐ வைத்துக்கொண்டு, நானாயமாகச் செலவு செய்ய முடியாது...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படியானால், கரன்சியாகச் செலவு செய்யலாமே!

திரு. அய்யணன் அம்பலம்: நேர்மையாகச் செலவு செய்ய முடியாது. இதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். 1966 இலிருந்து இன்றுவரை பொருளாதார வளர்ச்சிகளைப்பெல்லாம் பார்க்கும் போது, மாதம் ரூ. 100 பயணப்படி என்பது போதாது. மதுரை போன்ற நகரங்களில் அதிகமாகச் செலவாகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சரவர்கள் அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அலுவல்களில் கலந்துகொள்ளும் போதாவது குறைந்தபட்சம் நாளொன்றுக்கு ரூ. 10 வீதம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை போன்ற நகரங்களிலுள்ள மாநகராட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு அலவன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அதே அடிப்படையில், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் உறுப்பினர்களுக்கும் ரூ. 2 வீதம், பிராயணப்படி கொடுக்கப்பட வேண்டும். இதையும் மறுபரிசீலனை செய்து, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் தங்கள் கடமையை நல்ல முறையில் செய்ய இந்தப் படியை ஊராட்சி ஒன்றிய அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வளர்ச்சித் துறையைப்பற்றி ஒரு கோரிக்கையை இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் முன்பும், முதலமைச்சர் முன்பும் வைக்க விரும்புகிறேன். இந்தக் கோரிக்கையைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே சென்ற ஆண்டு பல அங்கத்தினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். அது வருவாய்த் துறையிலிருந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கீழ் தனியாகச் செயல்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கையாகும்.

[திரு. அய்யனன் அம்பலம்]

[1973 மார்ச் 27]

அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், ஊராட்சித் துறை அமைச்சரவர்களும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் விவசாய இலாக்கா விற்காகவும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வருவாயைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும், சென்ற நிதியாண்டில் ரூ. 2½ சர்சார்ஜ் விதிப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த ரூ. 2½ சர்சார்ஜ் வாங்குவதை எந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் இதுவரை அமல் நடத்தவில்லை என்று அறிகிறேன்.

4-50 இந்த கமிட்டிக்குட்டங்களில்கூட—கொடைக்கானலில் நடந்த
பி.ப. கூட்டம், சென்னையில் நடந்த கூட்டம்—வருமானம் கிராமங்களில் இழக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாசி, மீன்பிடி குத்தகை பட்டாதாரர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்களினால், எந்தக் கிராமத்திலும் அந்தப் பாசி குத்தகையின் மூலம் வரும் வருமானத்தை, அந்தப் பாசிக்காரர்கள் ஒழுங்காகப் பிரித்துக்கொள்வதில்லை. ஆகவே, அது விரயமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் அந்தப் பகுதியில் உள்ள மீன்பிடிக்கும் உரிமையைக் கொடுத்தால், ஒரு ஆண்டிற்கு மாநில அளவிலே பல கோடிக்கணக்கான ரூபாயையும், மாவட்ட அளவிலே பல லட்சக் கணக்கான ரூபாயையும் வருமானமாகப் பெற முடியும். அதில் சில சட்டச் சிக்கல்கள் இருந்தாலும் கூட, பஞ்சாயத்திலே 'பாசி' என்று அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய கிஸ்தியை அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களே செலுத்தி விடலாம். அல்லது அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களே செலுத்தி விடலாம். அப்படிச் செலுத்தினால் அதிகமான வருமானம் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கிடைக்குமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, 1972-73 ஆம் ஆண்டு இறுதி துணைமானியக் கோரிக்கையின் மீது இரண்டொரு விஷயங்களைப் பற்றி என்

1973 மார்ச் 27] [திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்]

கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலில் விவசாயத்தைப்பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொருத்து, பயிர் பாதுகாப்பு பற்றி மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பூச்சி மருந்துகள், அல்லது பூச்சி மருந்துகளுக்காக வாங்கக்கூடிய கருவிகள் என்று கருதுகிறேன்—அந்தப் பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் கருவிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவை வாங்கப்பட்டு நீண்ட நாட்களாகி விடுகின்றன. அதனால் அவைகள் சரியான முறையிலே வேலை செய்வதில்லை. ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அதைப்பற்றி நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு ஆண்டுதோறும் பூச்சி மருந்து தருகிறோம். அவர்களுக்கு சப்ஸிடி, கிரான்ட் முதலியன கொடுக்கப்படுகின்றன. பூச்சி மருந்துகள் தெளிக்கும் கருவிகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. விவசாயிகளுக்கு பயிர் செய்கின்ற காலத்திலே காலாகாலத்தில் இந்தப் பூச்சி மருந்துகளும், கருவிகளும் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் 2, 3 பேருக்கு பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் கருவிகள் தரப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை முதல் அமைச்சரவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இரசாயன உர விநியோகப்பற்றிச் சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரசாயன உர விநியோகம் என்பது பஞ்சாயத்து யூனியன்களாலும், கூட்டுறவு சங்கங்களாலும் செய்யப்படுகிறது. ஆனால், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் மொத்தமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கோ அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கோ கொடுக்கும்போது, அவர்களுக்கு மொத்தமாகக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். எந்தப் பகுதிக்கு எவ்வளவு என்று பிரித்துக் கொடுப்பதில்லை. அதைப் பிரித்துக் கொடுப்பது கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியிடம் இருக்கிறது. அது சரிவர விநியோகப்படுத்தப்படுகிறதா என்றால், இல்லை என்று

[திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்] [1973 மார்ச் 27]

நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் ஒன்றைக் குறிப்பாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியிலே பெருந்துறையில் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடி பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இது பற்றி உணவு அமைச்சரவர்களுக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதியுள்ளேன். எங்கள் பகுதியில் கீழ் பவானி பாசனப் பகுதியில் கிட்டத்தட்ட நெற்பயிர் அதிகமாக இருக்கிறது. அவைகளுக்குச் சரியான முறையில் உரம் பங்கிடு செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைடிக்குக் கொடுக்கப் பட்ட உரம் சரியாக விநியோகிக்கப்படுவதில்லை. இதுபற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் தெரிவித்தேன். ஆனால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. தோட்டப் பயிர் சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு உரம் அதிகமாகத் தரப்படுவதில்லை. சாகுபடி செய்யாதவர்களுக்கு அதிகமாகத் தரப்படுகிறது. எனவே இதற்குச் சரியான ஏற்பாடு வேண்டும். விவசாயிகள் மிகவும் சிரமப்பட்டுப் பயிர் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்தப் பயிரைப் பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொடுக்க முன்வர வேண்டும். இந்த விநியோகத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், அதிலே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அல்லது மற்றவர்கள் சரியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோவை மாவட்டத்திலே காவல் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்ததினால் ஏற்பட்ட அதிகச் செலவென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஈரோட்டிலே ரெவின்யூ போலீஸ் அலுவலகங்கள் தவிர பாக்கி எல்லா ஜில்லா அலுவலகங்களும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அங்குள்ள மருத்துவமனை கூட மாவட்ட மருத்துவ மனையாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது பிரிக்கப்பட்டு, ஜில்லா போலீஸ் தலைமை அதிகாரிகள் இருவரும் கோயம்புத்தூரிலேயே இருக்கிறார்கள். ஈரோட்டைத் தலைநகர மாக்கி அதிலே ஒருவரை அங்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஈரோடு நகரசபை பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஈரோடு நகராட்சியிலே

1973 மார்ச் 27] [திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்]

புதிதாக ஒரு ரோடு போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த ரோடு வருகிற இடங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு அந்த நகராட்சி பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. நகராட்சி அதற்கு 8-12-1972-லே அந்த இடத்திற்குப் பணம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தது. இருந்தாலும் அந்த ரோடு அமைப்பதற்கு உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமலிருக்கின்றன. ஏனென்றால், நான் நினைக்கிறேன், அதில் அரசியல் தலையீடு இருக்கின்றது என்று. உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோவைக்கு வந்தபோது அவரிடத்திலேயும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். அது கெஜெட்டில் கூட பிரசுரமாகியிருக்கிறது. அதற்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகை முனிசிபாலிட்யால் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால், ஒன்றிரண்டு நபர்களுடைய காரியத்திற்காக இது நிறைவேறவில்லை. அது முக்கியமான பிரச்சினை. எனவே உடனடியாகத் தலையிட்டு இந்த ரோட்டை அமைப்பதற்கு இருக்கிற தடைகளை நீக்க வேண்டுமென்றும், இதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை வளர்ப்புபற்றி இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் பழையகோட்டை கால்நடைப் பிராந்தியம். ஆகவே பொதுவாக, தமிழ் நாட்டிலே அது மிகவும் சிறந்தது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அதிலும் குறிப்பாக பழையகோட்டைப் பகுதியிலே அவர்கள் கால்நடையைச் சிறப்பான முறையிலே வளர்த்து வந்தார்கள். அந்த மேய்ச்சல் நிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு விட்டது. அந்த மேய்ச்சல் நிலங்களை எடுத்ததோடு அந்தக் கால்நடைகளையும் எடுத்துக் கொண்டு அந்தப் பண்ணையை அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே பாதுகாத்து வர ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், கால்நடை தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. கால்நடை இல்லையேல், விவசாயம் சீராக இருக்க முடியாது. ஆகவே, ஏற்கெனவே ஒரு அமைப்பிலே இருக்கக் கூடிய பண்ணையை அரசு எடுத்துக்கொண்டிருந்தால், அது மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்] [1973 மார்ச் 22]

விவசாயிகளுக்கு உள்ள இரண்டொரு சிரமங்களைப்பற்றி எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்போது மின்சாரப் பற்றாக்குறையினால், ஏறத்தாழ எல்லா விவசாயிகளும் ஆயில் இன்ஜின் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஆயில் இன்ஜினை இயக்குவதற்கு அவர்களுக்கு டீசல் கிடைப்பதில்லை. அதிலே நான் கூட மிகவும் சிரமப்பட்டேன். சீமென்னொயைப் போட்டாலும் ஒரு வாரத்திற்கு மேல் அந்த இன்ஜின் சரியாக ஓடுவதில்லை. எனவே டீசல் விவசாயிகளுக்கு எந்த முறையிலாவது கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். டீசல் இன்ஜின் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வாரம் இவ்வளவு என்று ஒரு அதிகாரி கொடுக்கும் பெர்மிட் மூலமாக அதை விநியோகிக்கின்ற ஏற்பாட்டை அரசு உடனடியாகச் செய்தால் விவசாயிகளுடைய சிரமம் கொஞ்சம் தீரும். இதை அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்த வரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அய்யனன் அம்பலம் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, கிராமப்புறத்திலே கிடைக்கின்ற வருமானத்தில் ஒரு பங்கை ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களையெல்லாம் நகரப் பஞ்சாயத்துக்களாகச் செய்து வருகின்றார்கள். இப்படி நகரப் பஞ்சாயத்துக்களாகச் செய்கின்ற காலத்தில், ஏற்கெனவே கிராமங்களில் நடந்துவந்த வேலைகள் சரியாக நடப்பதில்லை. அவர்கள் வீட்டு வரியையும், மின்சாரக் கட்டணத்தையும் வசூலிப்பதைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நடந்த வேலைகள் சரியாக நடக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசு அதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும், இது உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டிய காரியம் என்பதைக் கூறி, என் நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. காட்டூர் கோபால்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தத் துணை மானியத்தின்மீது என் கருத்துக்களைத் சொல்வதற்கு இங்கு இடமளித்தமைக்கு, என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் தெரிவித்திருக்கும் கருத்துக்களை நான் முழுமனதோடு வரவேற்றுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 27] [திரு. காட்டேர் கோபால்]

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திற்குப் பின்னால், ஒவ்வொரு துறையின் மீதும் தனித்தனியே விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிற இந்த நாட்களில் ஒரு பெரிய காரியத்தை நம்முடைய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சத்தமில்லாமல் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். கடந்த 25 ஆண்டுக் காலமாக தமிழ் நாடு முழுவதும் இருக்கிற சாலைப் பராமரிப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற 12 ஆயிரம் தொழிலாளிகள் என்றைக்கு தங்களுடைய வாழ்வில் ஒளி பிறக்குமென்று ஏங்கி இருந்து வந்த 4 50 வர்கள். அவர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று இந்த பிறகல் ஆட்சியிலே செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசிடத்திலே தொடர்ந்து இதை வலியுறுத்தி எந்தார்கள். பலன் ஏற்படவில்லை. ஆனால் அவர்கள் வாழ்க்கை மலரத்தக்க வகையில், 20 ஆண்டுகளாகக் கேட்டாலும், இப்போதுதான் கிடைக்கும், இப்போதுதான் கிடைத்தது என்கிற மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கிற வகையில், 11,160 சாலைப் பராமரிப்பு—‘கேங் மஸ்தூர்’ தொழிலாளர்களில், 6,800 பேர்களை நிரந்தரப்படுத்தி, அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே எல்லாம் ஒளி வீசத்தக்க நல்ல ஏற்பாட்டினைச் செய்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அந்தப் பாட்டாளிகளின் சார்பாகவும், என்னுடைய சார்பாகவும் நன்றியைக் காணிக்கையாக்கிக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, நேற்றைய தினம் அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் 50,000 பாட்டாளிகளுக்கு, 10 ரூபாய் அளவிலான ஊதிய உயர்வை, எவ்வித ஆர்ப்பாட்டமும் இல்லாமல், கிளர்ச்சியும் இல்லாமல் அளித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சரவை அதைப்பற்றி யோசனை செய்து திடீரென்று அமைச்சரவர்களே நல்ல காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். 50,000 பேர்கள் இந்தப் பத்து ரூபாய் அளவுக்கு இவ்வளவு எளிதில் ஊதியம் பெறுகிறார்களென்ற இந்தச் செய்தியைப் பார்க்கிற போதே, இன்னொன்றையும் பார்க்கிற நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. 31½ ஆண்டுகளாக மத்திய அரசில் உள்ள பாட்டாளிகள் ஒரு ஊதியக் குழு அறிக்கை வரும், அதிலே நம்முடைய சிரமம் போகுமென்று நீண்ட நாட்களாக எதிர்பார்த்து, அந்தப் பரிந்துரைகள் 31-ம் தேதி எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. ஆனால் கடந்த சில தினங்களாக வந்திருக்கிற செய்தி,

[திரு. காட்டீர் கோபால்] [1973 மார்ச் 27]

அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய குறைந்த பட்ச ஊதியம் பற்றிய பத்திரிகைச் செய்தியைப் பார்த்த உடனேயே, அவர்கள் மத்தியில் மிகுந்த ஏமாற்றமும் அதிருப்தியும் நிலவிக் கொண்டிருக்கிற நென்பதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் கடமைப்பட்டவனாகிறேன். ஆலயத் தொழிலாளர்கள் 50,000 பேருக்கும், சாலைப் பராமரிப்புத் தொழிலாளர்கள் 6,800 பேருக்கும் நல்ல பரிகாரத்தைச் செய்த திந்த அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, மேலும் தமிழக முதல்வரவர்கள் சில நல்ல காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டிய அவசியமும், அவசரமும் இருக்கிற காரணத்தால் அவைகளைக் குறிப்பிடுவது என்னுடைய கடமையென்று நான் கருதுகிறேன். தற்போது நிலவி வருகிற 75 சதவிகிதம் மின்வெட்டு காரணமாக, பாட்டாளிகள் தொழிற்சாலைகளில் மாத முழுமையும் வேலை செய்ய முடியாமல், குறைந்த சம்பள விகிதத்தைப் பெறுகின்ற நிலையிருக்கிறது. இப்போது அவர்களுக்கு 50 சதவிகிதம் இழப்பீட்டுத் தொகை தரப்படுகிறது. அந்தப் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு ஜூன் மாதம் வரையிலும், நிலைமைகள் நல்ல பரிகாரத்திற்கு வராதோவென்று எண்ணுகிற நிலைமையிலும் இருக்கிறார்கள். எனவே தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற தொழிற்சாலை அதிபர்கள், நிருவாகத்தினர் அந்த இழப்பீட்டுத் தொகையை 75 சதவிகிதமாகக் கூடுதலாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், மீதமுள்ள 25 சதவிகிதத்தை மத்திய அரசிடத்திலிருந்து மாநில அரசு பெற்றோ அல்லது இருவரும் பகிர்ந்தோ அவர்களுக்கு அளிப்பதற்குண்டான முடிவைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல், இந்த மின்வெட்டுக் காரணத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மின்சாரம் இல்லை, எனவே வேலை கொடுக்க வழியில்லையென்று அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் ஒரு நபர்கூட ஆட்குறைப்பு செய்ய முடியாத அளவுக்கு நிலைமைகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தற்காலிகத் தொழிலாளர்கள், தினக் கூலிகள் என்ற பெயரில் பல மாதங்கள், வருஷங்கள் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு மின் வெட்டு காரணமாக வேலை கொடுக்க முடியவில்லை. பல மாதங்களுக்கு அவர்களுக்கு வேலை தரப்படுவதில்லை. நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அப்படியெல்லாம் செய்யும்போது, அவர்களுடைய 'சர்வீஸ்' துண்டிப்பு ஏற்பட்டுவிடுகிற நிலைமைகள் இல்லாத அளவுக்கு, அவர்களையும் பாதுகாக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டிய அவசரமும், அவசியமும் ஏற்பட்டிருக்கிற

1973 மார்ச் 27 [திரு. காட்டேர் கோபால்]

தென்பதைக் குறிப்பிட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிற் தகராறுகள் சட்டம், 1947-ம் ஆண்டிலிருந்து இந்தியா முழுவதும் அமுலாக்கிக் கொண்டிருக்கிற சட்டமாகும். இந்தச் சட்டப்படி ஒரு தொழிற் சாலையிலே பணியாற்றுகிற தொழிலாளி 240 நாளைக்கு மேலே தொடர்ந்து சர்வீசிலே இருப்பானேயானால், வேலைக்குப் போகின்ற நேரத்தில் 'லே-ஆப்' விடப்படுகிறபோது, அவருக்குப் பாதிச் சம்பளம் தருவதற்கு அந்தச் சட்டம் வழி செய்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில், பதிலி—'சப்ஸ்டிடியூட்'—என்று இருக்கிறவர்களுக்கு அந்தத் தொகை கிடைக்காத அளவுக்கு சட்டத்தில் சிக்கல் இருக்கிறது. ஆனால் நாட்டிலே பல்வேறு பஞ்சாலைகளிலும், வேறு பல தொழிற்சாலைகளிலும், 'பதிலிகள்' என்ற பெயரிலே பல ஆண்டுகள் பணியாற்றிவருகிற தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு தருகின்ற முறையிலே இதற்கு ஒரு நிவாரணம் அளித்து, அவர்களுக்கும் இந்த இழப்பீட்டுத் தொகை கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுக்கொள்கிறேன். 50 பேர்களுக்குக் குறைவாகவுள்ள தொழிற்சாலைகளிலே 'லே-ஆப்' நாளுக்கு இழப்பீட்டுத் தொகை தர வேண்டுமென்று சட்டத்தில் இல்லை. இந்தியாவிலுள்ள அந்தச் சட்டத்தில் இல்லையென்றாலும், இந்த மாநிலத்திலுள்ள அரசு, இந்தச் சிறிய தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படாமல், அந்த இழப்பீட்டுத் தொகையைக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் ஒரு முக்கியமான நிலைமை நாடு முழுவதும் இருக்கிறது. பாதிக்கப்படுகிற தொழிலாளர்களுக்கு எந்தெந்த உபரிச் சலுகைகள் வேண்டுமென்று நான் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய சொந்த சேமிப்பு நிதியிலிருந்து உடனடியாக முன்பணம் வேண்டும், திருப்பித் தராத கடன் வேண்டுமென்று இரண்டு மாதங்களாகக் கேட்கிறார்கள். நானும், தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கப் பேரவையைச் சேர்ந்த நிர்வாகிகளும் பிராவிடன்ட் பன்ட் கமிஷனரிடம் முறையீடு செய்து கொண்டோம். மத்தியில் உள்ள சென்ட்ரல் பிராவிடன்ட் பன்ட் கமிஷனரிடமும் தந்தி கொடுத்து முறையிட்டிக் கொண்டேன். டெல்லியில் உள்ள மத்திய தொழிலாளர் அமைச்சரவர்களிடமும் முறையிட்டிக்கொண்டோம். பல

[திரு. காட்டூர் கோபால்] [1973 மார்ச் 27]

தந்திகளைக் கொடுத்துவிட்டோம். “அவர்களுடைய சொந்தச் சேமிப்புப் பணத்திலிருந்து, இந்த நெருக்கடி நிலையில் பணம் கொடுக்க வழியில்லை, மத்திய அரசாங்கம் அனுமதித்தால்தான், அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். மத்திய அனுமதி இல்லாததால், அவரவர்கள் சொந்தப் பணத்திலிருந்து கடன் கொடுக்க மாட்டேன்” என்று பிராவிடன்ட் பண்ட் கமிஷனர் அவர்கள் இறுதியாகத் தெரிவித்துவிட்டார்கள். தலைவரவர்களே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் மிகவும் பதட்டத்தோடு, மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். மாநில அரசு உடனடியாக இதற்குப் பரிசாரம் செய்வதாக 10 நினைவுகளுக்கு முன்னாலே நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள்கூட குறிப்பிட்டார்கள். என்றாலும் அவர்கள் ஒரு நாளைக்கூட கழிக்க முடியவில்லை. மிகவும் வேதனையில் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், தமிழ் நாட்டின் முதல்வரவர்கள் இதில் தலையிட்டு மத்திய அரசினுடைய தாமதத்தை எப்படியாவது நிவர்த்தி செய்து, உடனடியாகத் தொழிலாளர்களுக்குக் கடன் கிடைத்திடக்கூடிய ஏற்பாட்டுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாடு முழுவதும் நகராட்சிகளிலும், உராட்சி ஒன்றியங்களிலும் சுகாதாரப் பணியாளர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சுகாதாரப் பணியாளர்களுடைய நல்ல பணிகளாலேதான் நாட்டின் சுகாதாரம் பேணிக் காப்பாற்றப்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரவர்கள் எவ்வளவோ முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டாலும், இந்த ஜனப் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சி மேற்கொண்டாலும், நாள்தோறும் பெருகி வருகிற மக்கள் பெருக்க நிலையும், அதற்காக ஆரோக்கியத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டிய அவசியமும் உள்ள இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், அந்தச் சுகாதாரப் பணியாளர்களுக்கு மேலும் இந்த அரசு செய்ய வேண்டிய நல்ல காரியங்களை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சுகாதாரப் பணியாளர்கள் முனிசிபாலிடிகளில் தற்போது 10 ரூபாய் 12½ ரூபாய் 15 ரூபாய் என்கின்ற அடிப்படைச் சம்பளத்தில் இருக்கிறார்கள்.

1973 மார்ச் 27] [திரு. காட்டூர் கோபால்]

அவர்களுக்கு ஊதியத்தை உயர்த்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், சீரான ஊதிய நிர்ணய நிலைமையையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவரவர்களே, அருமை நண்பர் பேசுகின்றபோது, இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்குச் செய்திருக்கிற நன்மைகளையெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நல்வாழ்வுத் துறையில் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் மிகப் பணிவோடு ஒன்றைக் கேட்டுக் கொள்வேன். தொழிலாளர்கள் சார்பாக இயங்கும் இந்த சர்க்காரின் சார்பிலே கேட்டுக்கொள்வேன். தொழிலாளர்கள் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியவர்கள். எனவே குழந்தைகளை அதிகம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டாமென்று அவர்களிடம் நண்பர் கூறினால் மிகவும் நல்லது. (சிரிப்பு)

திரு. காட்டூர் கோபால்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துப்படி, நானும் நாங்கள் சார்ந்திருக்கிற தொழிலாளர்கள் முன்னேற்ற சங்கப் பேரவையும் இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறோம். இதனை ஏற்றுக்கொண்டு, ஒத்துழைக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பரிசுகளை எங்கள் சார்பிலே அளித்து வருகிறோம் என்பதையும், அந்தப் பணியைச் சிறப்பாகச் செய்து வருகிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நகராட்சி மன்றங்களிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் உள்ள சுகாதாரப் பணியாளர்களுடைய ஊதியத்தை ஒரே சீராக்குவதற்கு நம்முடைய அரசு உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுகாதாரப் பணியாளர்களுடைய குழந்தைகளைப் பற்றியும், அந்தப் பாலியிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களது அவலமான நிலைமையைப் பற்றியும் நாம் நன்கு அறிவோம். இந்தச் சுகாதாரப் பணியில் இருக்கிற, தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலுள்ள பணியாளர்களுடைய குழந்தைகளது விருப்பப்படியாக இறுதிப் படிப்பு படிக்கிற வரையில் அரசே பொறுபேற்று, அவர்களுக்கு ஆவன செய்யவும், நிலைமைகளை ஆலோசித்து தக்க பரிகாரம் செய்யவும் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. காட்டீர் கோபால்] [1973 மார்ச் 27]

பிற
பகல்
5 00

சில பஞ்சாயத்துக்களிலே ஏற்கெனவே இருக்கின்ற சட்ட விதிகளைச் சொல்லி குறிப்பிட்ட அளவுக்கு வருமானம் இருந்தால் தான் இந்த அளவுக்கு ஊதியத்தை நாம் தரமுடியும். இப்போது இருக்கின்ற ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அதிகம் இருக்கின்ற காரணத்தால், பழைய வரம்பை மீறியிருக்கின்ற காரணத்தால், ஆட்குறைப்பு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது என்று கூட இரண்டொரு பஞ்சாயத்துக்களில் தீர்மானம் போட்டிருக்கின்றார்கள் என்றாலும், அவைகளை அமுல்படுத்திவிடாமல், மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் மூலம். . .

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : நேரம் ஆகிறது.

திரு. காட்டீர் கோபால் : தலைவரவர்களே, ஒரே ஒரு நிமிடம். மாவட்ட ஆட்சியாளர் அவர்களை ஆட்குறைப்பு செய்து விடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டுள்ளோம். எங்கும் ஆட்குறைப்பு ஏற்படாமல் பாதுகாத்திடவும் வேண்டுகிறேன். தமிழக முழுவதும் இருக்கின்ற மாநில நில வள வங்கிகளினுடைய ஊழியர்களுடைய ஊதியத்தை ஒரே சீராக்குவதற்கும் அரசாஸ்தான் முடியும். இந்த அரசுக்குத்தான் அப்படிச் செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் விரைவில் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தலைவர் மூலமாகக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இறுதி துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகின்றேன். முதலில் எங்களுடைய பகுதியைப்பற்றிய பஞ்சப் பாட்டைத்தான் வழக்கம்போல் பாடவேண்டியவகை இருக்கின்றேன். இந்த வருஷத்திலும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுக்காவிலே இரண்டு வட்டாரங்களில், சிராமங்களெல்லாம் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளைப்போலவே பஞ்சத்தினால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த பஞ்சாயத்துக்களின் தலைவர்களும் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் தலைவரும் கையெழுத்திட்டு பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தினுடைய கூட்டத்தில் ஒரு கோரிக்கையை முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் நயாரித்து அதை அச்சிட்டே

1973 மார்ச் 27] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

அவர்கள் எல்லோரும் கையொப்பமிட்டு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுக்குமாறு எனக்கு அனுப்பி யிருக்கின்றார்கள். இந்த விண்ணப்பம் ஏழு பக்கங்களைக் கொண்டதாக இருக்கின்றது. அச்சிடப்பட்ட விண்ணப்பம் அது. அந்த விண்ணப்பத்தில் அவர்களுடைய துயரங்களெல்லாம் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளாக அந்தப் பகுதியிலுள்ள நிலைமையை நான் விவரித்துக் கறவேண்டியதில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறியிருக்கின்றேன். உண்மையிலேயே அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் எப்படி வாழ்கின்றார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், யாரேனும் கிராமங்களுக்குத் திடீரென்று சென்று தெருவழியாக ஒவ்வொரு வீட்டையும் எட்டிப்பார்த்துக்கொண்டே போனால், அவர்கள் இருக்கக்கூடிய நிலவரத்தை சரிவரத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அமைச்சர்களோ நாமோ ஒரு ஊருக்கு வருகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டுப்போனால், நமக்கு முன்னாலே அவர்களுடைய கஷ்டங்களையெல்லாம் மறைத்துக்கொண்டு கஷ்டம் தோன்றாமல் வெள்ளை வேஷடி அணிந்துகொண்டு சௌகரியமாக இருப்பவர்கள் போல சில பேர் வந்து நிற்பார்கள். உண்மையான கஷ்டங்களைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. அப்படி இந்த கஷ்டங்களினாலே உருகி உருகி உருக்குலேந்துபோன பல பேர்களை நாம் கிராமங்களிலே பார்க்க முடியும். ஒரு சில தினங்களுக்கு முன்னாலே கிராமங்களுக்குச் சென்றிருந்தேன். நான் அவர்களுக்குச் சொந்தக்காரன். மேலும் பல இடங்களுக்குச் சென்றிருந்தபோது, எனக்குப் பல ஆண்டுகளாகத் தெரிந்தவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களை நான் அழைத்தபோதும் கூட என்னிடத்திலே நேராக வருவதற்கு—அவர்கள் உருக்குலேந்து போய் கஷ்டமான ஒரு நிலைமையில் இருப்பதால், என்னை வந்து பார்ப்பதற்கு—அவர்கள் வெட்கப்பட்டுக்கொண்டு வராமல் போனவர்கள் பல பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். இந்த வருடம் மட்டுமல்ல, கடந்த சில வருடங்களிலேகூட இந்த நிலைமையை நாம் பார்த்திருக்கின்றோம். அந்தக் கஷ்டங்களை நீக்குவதற்காக, இந்த மனுவிலே கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்களைக் கவனித்து துரிதமாக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தலைவரவர்களே, உங்களுடைய அனுமதியைப் பெற்று, நான் இந்த மனுவை முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுக்கின்றேன். அங்கே

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [1973 மார்ச் 27]

கடந்த ஆண்டுகூட, சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடன்கள் இவைகளைக்கூட கெடுபிடி செய்து வசூல் செய்ய வேண்டாமென்றும், ஜப்தி செய்ய வேண்டாமென்றும் அரசு உத்தரவிட்டிருக்கின்றது என்று பல சந்தர்ப்பங்களிலே சொன்னார்கள். இப்போதுகூட ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் தாலுக்காவிலே இந்தப் பகுதிகளில் இந்த நடவடிக்கைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். அரசு உத்தரவிட்டுவிடுகிறது. ஆனாலும், அந்த வசூலை நாங்கள் கவனித்துக்கொள்கிறோம் என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகின்றார்கள். அரசும் அவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதுபோல சொல்லிக் கொண்டிருப்போம், நீங்கள் செய்வதைச் செய்துகொண்டிருங்கள் என்று கூடிப்பேசிச் செய்கிற மாதிரி இந்த நடவடிக்கைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதை மறுப்பதற்கில்லை. அரசாங்கம் அதிகாரிகளுடன் கலந்து ஆலோசித்து இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கின்ற கெடுபிடி வசூலை நிறுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அது இன்னும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி விரைவான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மின்சாரம் இப்போது இல்லை. மண்ணெண்ணெயும் இல்லை. இதன் காரணமாக அங்கே பெரும் கஷ்டங்கள் தோன்றியுள்ளன. கிராமங்களிலே மின்சாரமே இல்லாததினாலே விவசாய வேலைகள் நடைபெறுவதில்லை. மசல் ஆயில் கிடைப்பதில்லை. மழை பெய்த பகுதிகளிலேகூட நெல் மதகுல் விளைந்திருக்கின்றது. நான் போனபோது பார்த்தேன். கிணற்றிலே தண்ணீர் இருக்கின்றது. என்னுடைய பகுதியிலே இருந்து 10, 15 மைல்களில் உள்ள கிராமங்களில் உள்ள கிணற்றிலே 4 அடி ஆழத்தில் தண்ணீர் இருக்கின்றது. ஆனால் மின்சார பம்புசெட்டுக்கள் வந்துவிட்ட தன் காரணமாக மாடு வைத்து கவலை மூலமாக தண்ணீர் இறைக்கும் வழக்கம் போய்விட்டது. அதனாலே கவலை குழியெல்லாம் தூர்ந்துவிட்டது. கவலை குத்துக்கால், கற்கல் இவைகள் எல்லாம் கிணற்றிலே கிடையாது. எந்நகர் கிணற்றிலும் கிடையாது. பம்புசெட்டு கட்டிடம்தான் இருக்கின்றது. திடீரென்று மாடு பிடித்து கவலை வைத்து தண்ணீர் இறைப்பதற்கும் இல்லை. இந்த நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. உடனே என்னுடைய வங்கியிருக்கி

1973 மார்ச் 27] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

றார்கள். அதுவும் அந்தப் பக்கத்தில் விளைந்த நெல்லையெல்லாம் விற்றுவிட்டு அதிக விலை கொடுத்து என்ஜின்கள் எல்லாம் வாங்கியிருக்கின்றார்கள். அதிக விலை கொடுத்து மசல் என்ஜினை வாங்கிவிட்டார்கள். அதனாலே செலவுக்கு வேறு பணம் இல்லையென்று அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. மசல், மண்ணெண்ணெய் வினியோகம் சம்பந்தமாக பலவிதமான புகார்கள் அங்கே கூறப்படுகின்றன. ஒரு விவசாயி வந்து சொன்னார். முக்கியமானவர். பேரல் 150, 160 என்று விற்பதை ரூபாய் 360 வீதம் 12 பேரல்களை ஒருவருக்கே கொடுத்தார்கள். அவரிடத்திலிருந்து நான் வாங்கினேன் என்று சொன்னார். என்னைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டால், எங்கும் வந்து நான் சொல்கின்றேன் என்று சொன்னார். இந்த மாதிரி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மண்ணெண்ணெய் விஷயத்தில், ஒரு டின் 12 ரூபாய் விற்கக் கூடியது 30 ரூபாய் வரையில் விற்கப் படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த வினியோகம் சம்பந்தமாக தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நான் தாசில்தாரிடம் 15-ம் தேதி போய்ப் பேசினேன். அப்போது நான் கேட்டதற்கு அவர் சொன்னார். கிராமப்புறங்களில் மண்ணெண்ணெய் விநியோகிக்க 10, 12 ஊர்கள் அடங்கிய ஒரு ரெவின்யூ வட்டத்திற்கு மொத்தமாக ஒருவருக்கு மண்ணெண்ணெய் டின்களை அனுப்பி, அந்த இடத்திற்கு வந்து கிராம மக்கள் வாங்கிக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றார்கள். கால் லிட்டர் வாங்குவதற்கு ஒரு மைல், இரண்டு மைல் தூரத்திலிருக்கும் அடுத்த ஊருக்குப் போய், இந்த மண்ணெண்ணெயை வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருந்தால், எப்படியிருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்த்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய சட்ட மன்ற விடுதி சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இதற்கு முன்னாலேயும் சொல்லியிருக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர்: அதையே சொன்னால் எப்படி? திருப்பித்திருப்பிச் சொல்லக்கூடாது. சொன்னதையே திரும்பக் கேட்க நல்லதாக இருக்காது. அழகால் தன்பம்

[சட்ட மன்றத் தலைவர்]

[1973 மார்ச் 27]

ஆண்டாள் என்று பிரபந்தத்திலே இருக்கின்றது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைச் சுற்றி நல்ல வயல்கள் இருக்கின்றன.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: சட்ட மன்ற நிர்வாகம் திருப்தி அளிக்கக்கூடியதாக இல்லவேயில்லை. அவ்வளவு மோசமாக அங்கே உள்ள அலுவலர்கள்

திரு. கே. ராஜாராம்: சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள் ஓய்வு விடுதி என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள் விடுதிதான். அங்கேயுள்ள அலுவலர்கள் அவர்களுடைய மேலதிகாரிகள் சொல்லுகின்றபடி நடக்க இயலாதவர்களாக, அசுத்தர்களாக இருக்கின்றார்கள். நல்ல முறையில் அங்கு நடத்த அவர்களை விடுவதில்லை. அங்கு அதிகாரம் செய்கின்றார்கள். ஒரு நாள் நானே கூடப் பார்த்தேன். பெயர்கூடத் தெரியவில்லை. துதிடுதென்று படியிலேயிருந்து இறங்கி ஒருவர் 'எவண்டா சொன்னது' என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஒரு பாடியைப் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார். அங்கே இருக்கின்றவர்களுக்கு கடுகிடுத்து விடுகின்றது, நடுங்குகின்றார்கள்.

5-10
பி.ப. அங்கே எத்தனையோ கார்கள் நிறுத்துவதற்கு அழகான கான்கிரீட் போட்ட இடம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சட்ட மன்ற விடுதிக்கு முன்னால் எல்லோரையும் வரவேற்கும் இடத்திற்கு முன்னால் கேவலமான, சுகாதாரக் கேடுகள், நடக்கின்றன. ஒரு ஓர்ச்சாப்பில் எப்படி சுகாதாரம் அற்ற முறையிலும், கண்ணுக்குத் தகாத காட்சியையும் காண முடியுமோ அதைப் போன்றவைகளை—பொருள்களை நாம் விடுதிமுன் பார்க்கலாம். அங்கே இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை எடுத்து அங்கே கொண்டு போய்க் கழுவுவது இல்லை. கார்களை வரிசையாக நிறுத்துவதில்லை. அந்த டிரைவர் அங்கத்தினருக்குச் சொல்கிறார். அவர்கள் வந்து அதிகாரம் செய்கிறார்கள். அம்மாதிரி தண்ணீரை எடுத்து சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதிக்கு முன்னால் காளைக் கழுவுவதை எல்லாம் தடுக்கலாம். இரவு நேரங்களில் எவ்வளவு அழகான இடங்கள் முன்னால் இருக்கிறது கண்ணுக்கு இனிய இடமாக அங்கே நிறுத்தக்கூடாதா? அவர்கள் கண்டபடி உன்னை பிரவேசிக்க முடியாதபடி செய்வதற்கு அழகான செடிகளை வைத்து

1973 மார்ச் 27] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

தொட்டிகளை வைக்கிறார்கள். ஒரு வாரம், பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு, அவைகள் உடைந்து கிடக்கின்றன. வேண்டுமென்றே உடைக்கப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட அவல நிலையில், அங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் விடுதியைச் சரியாக வைக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். வரக்கூடியவர்களுக்குத் தலையணை கொடு, பெட்ஷீட் கொடு, என்று அத்தனை பேரையும் தங்கச் சொல்லுகிறார்கள். ஒழுங்காக ஒரு அங்கத்தினர் ரூமில் இன்றொருவர் கூட இருக்கலாம். இது விதிக்குப் புறம்பானதல்ல. ஒரு ரூமில் பத்துப் பேர் இருந்து பேர் வரிசையாகப் படுத்திருக்கக்கூடிய காட்சியைப் பார்க்க முடிகிறது. இவ்வளவு மோசமான நிலை சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் விடுதியில் இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் இரவு 10, 11 மணிக்கு ஒரு அலுவலர் டார்ச்சை வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு அறையாகப் பார்த்துக் கொண்டு போவார், ஒரு விருந்தினரோ அல்லது சநேகிதரோ அல்லது அதற்கு மேலாக இருக்கிறார்களா என்று தெரிந்து கொள்வதற்காக. அந்த நிலைமையெல்லாம் இப்போது கிடையாது. அவர்கள் மேலே போக முடியாது. அவ்வளவு அழகான இடத்தைப் பயன்படுத்துகிற விடுதியாகவா இருக்கிறது? இரண்டு கேன்டீன்கள் இருக்கின்றன. அதில் 150 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மலஜலம் கழிக்க வசதியில்லை. முன்புறம் இருக்கக்கூடிய மலஜல வசதி நூற்றம் அடிக்கும் என்று வேறுவிதமாக உபயோகிக்கிறார்கள். வெளியிலிருந்து செல்லுபவர்கள் கேன்டீனுக்குள் நுழைய வேண்டியிருக்கிறது. கேன்டீன் பின்புறத்தை எட்டிப் பார்த்தால், அந்த அலங்கோலத்தைச் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் சுற்றுப்புறங்களில் காட்சி அளிக்கின்றன. ஆகையால் அதைப்பற்றிக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் இரண்டொரு விஷயங்கள் தான். விவசாயப் போராட்ட காலத்தில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். இன்னும் செய்ய வேண்டிய விஷயங்களைச் சொல்லுவதற்கு நேரம் இல்லை. அவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், ஜூலை மாதம் 5-ம் தேதி போராட்ட தினத்தன்று நான் குடியிருந்த வீட்டில் கொள்ளையடிக்கப்பட்டது என்று சொன்னேன். நான் போலீசாரிடத்தில்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [1973 மார்ச் 27]

புகார் செய்திருந்தேன். அந்தப் புகாருக்கு 6 மாதத்திற்குப் பின்னால் டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி கேஸ் கண்டுபிடிக்க முடியாததால் அதுபற்றி ஸ்டீவில்லிபுத்தூர் செகண்டு கிளாஸ் மேஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு ரிப்போர்ட் செய்யப்படுகிறதென்றும் இந்த ரிப்போர்ட் செய்வதில் ஏதாவது ஆட்சேபணையிருந்தால், ஒரு வாரத்திற்குள் அந்த மேஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு ஆட்சேபணை செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் நோட்டீசு பிறப்பிக்கப்பட்டது. என்னிடத்தில் அந்த 6 மாதங்களுக்குப் பின்னும் அதன் பின் 72 நாள் கழிந்த பிறகு கொடுத்தார்கள். இங்கு பல சந்தர்ப்பங்களில் பேசுகிறபோது ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் பரஸ்பர நம்பிக்கையோடு வாழ வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த சம்பவம் எப்படி இருக்கிறது. இதற்கு வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும்? கண்டுபிடிக்க முடியாத கேஸ் என்று சொல்லுவதற்கு வேறு எதைச் சொல்ல வேண்டும்? எத்தனை செக்ஷன்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன? நான் சொல்ல வேண்டாம். பழைய ரிகார்டுகளை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் தேடினால் கிடைக்கும். கண்டுபிடிக்க முடியாததற்கு, நோட்டீசு கொடுக்கப்படுவதைப் போல இதற்கும் அது உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். உண்மைக்குப் புறம்பான வகையில் எப்படி இந்த நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் பொழுது, ஒரு அரசுக்குரிய, ஒரு ஆட்சிக்குரிய, போலீஸ் ஆட்சிக்குரிய வகையில் காரியங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்று நாம் நம்புவதற்குக் கூட இடமில்லாதபடி. இந்தச் சங்கடங்கள் இருந்துகொண்டிருந்தால், என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றி யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஹரிஜனங்களுடைய புகார்கள் அங்கே அலட்சியம் செய்யப்படுகின்றன. அவர்களுடைய புகார்களை அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒன்றிரண்டு கொடுத்தேன். சிவலிங்கபுரம் கேஸ் பற்றி ஜில்லா கலெக்டர் உசிதம் போல் செய்ய வேண்டுமென்று இங்கிருந்து தாக்கீது அனுப்பியதாகச் சொன்னார்கள். அந்த கிராமத்தவர்களை ஏதோ உஞ்சம் திர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணமோ என்னவோ தெரியவில்லை, அந்த மேஜிஸ்ட்ரேட் வாரத்துக்கு இரண்டு வாய்தா போடுகிறார், ஆனால் விசாரணைக்கு எடுப்பதில்லை. இதுவரை

1973 மார்ச் 27] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

ரூ. 1,300 வரை செலவாகியிருக்கிறது. ஊரில் வரி வைத்து வசூலித்து செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றியும் சீக்கிரம் ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சிறை நிர்வாக விஷயத்தில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் . . .

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டிற்கான இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுவதில் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சார்பாக இங்கு நிதி ஒதுக்கீட்டுக்கு அனுமதி கோரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாமன்றத்தில் பல முறைகளில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடைய பணிகளைப் பற்றி இங்கே பங்கேற்கிற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மிக விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றைத் தெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் தான் அரசினுடைய பல்வேறு நிர்மாணத் திட்டங்களை, மக்களுக்குப் பலன் அளிக்கும் நன்மைகளை மிகத் திறமையாகச் செய்கிறோம் என்பதை ஒத்துக்கொண்டு, அப்படி ஒத்துக்கொண்ட காரணத்தால் இந்த ஒன்றியங்கள் சுயேச்சையாக நடைபெற நாம் அனுமதிக்காவிட்டாலும்கூட, மிகத் திறம்பட நடைபெறுவதற்கு அரசாங்கம் முழு ஒத்துழைப்பு ஒன்றியங்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எவ்வளவோ திட்டங்களை நாம் உருவாக்கினாலும்கூட, அந்தத் திட்டங்களின் பலன் மக்களுடைய கரங்களுக்கு போய்ச் சேர்ந்து, மக்கள் நன்மை அடையும் அளவுக்குக் காரியம் நிறைவேற வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் உள்பூர்வமாக நம்பி திட்டங்களை இயற்றுகிறபோது, நாம் ஒன்றியங்கள் மூலம் அத்தகைய திட்டங்களையெல்லாம் மிக வெற்றிகரமாகச் செய்ய முடியும் என்பதை அரசும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் கூட அகில இந்திய ரீதியிலே நடைபெற்ற ஒரு மிகப் பெரிய மகாநாட்டில் இந்தத் திட்டத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். நாடு முழுவதும் பஞ்சாயத்து ராஜ்யத்தின் மூலம், பஞ்சாயத்து அமைப்புகள் மூலம் திட்டங்கள் நிறைவேறினால் தான், அந்தத் திட்டங்கள் மக்களுடைய நன்மைகளை, எண்ணங்களை பிரதிபலிக்கத்தக்க அளவுக்கு இருக்குமென்ற கருத்தை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய தமிழக அரசுக்கு

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1973 மார்ச் 27]

அந்தத் திட்டத்தையும் உட்பூர்வமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற தூய எண்ணம் இருக்கிற காரணத்தால், ஒன்றியங்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்களை மிக நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, அவைகள் இயங்குவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல வேண்டுமானால், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆசிரியர்களைக் கண்காணிப்பதற்கு அங்கு ஒரு அதிகாரியைப் போட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு எஸ்.இ.ஓ. என்று பெயர். அதே சமயத்தில் 'டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ்' என்ற அதிகாரியும் இருக்கிறார்கள். அங்கே 'டீப்ளிகேஷன் ஆப் ஸ்டாப்' இருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், ஒரு மாநிலத்தில் பல விதமான இலாக்காகள் இருப்பது போல் மத்தியிலும் பல இலாக்காகள் இருக்கின்றன, 'This is duplication of staff' என்று சொன்னார்கள். அதே போல் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே அதற்கு ஒரு தனி அலுவலர் இருக்க, அதே ஆசிரியர்களைக் கண்காணிக்க கல்வித் துறையில் ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். இப்படி இரட்டிப்பு அதிகாரிகள் இருப்பதால், வேலைகளும் தடங்கல்படுகின்றன, வேகமாக நடைபெறுவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அரசு அருள்கூர்ந்து இந்தப் பிரச்சினையில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு தவறான நம்பிக்கையிருக்கிறது. இன்றையதினம் உணவு அமைச்சர் இங்கே இருக்கிறார். ஒரு உண்மையை நாம் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்றையதினம் தமிழகம் உணவுப் பிரச்சினையில் வெற்றிகரமாக தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது. தமிழ் நாடு உணவுப் பிரச்சினையில் தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது. மற்ற மாநிலங்களுக்கு இங்கிருந்து உணவு தானியங்கள் அனுப்புகிற அளவுக்கு தமிழ் நாடு உணவு உற்பத்தியில் முன்னேறியிருக்கிறது என்றால், அதற்கு முழுக்க முழுக்க ஊராட்சி ஒன்றியப் பணிதான் காரணம். விவசாய இலாகா எவ்வளவு தான் முயன்றாலும் கூட, இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் தான் கண்மாய் மராமத்து செய்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் தான் கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் போடுகிறோம். கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் போட்டு, நல்ல போக்குவரத்துக்கு பாலம் அமைக்கிறோம். பயிர் பாதுகாப்புக்கு நல்ல போதனையைச்

1973 மார்ச் 27] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

சொல்லித் தருகிறோம். எந்தப் பணியை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளத் தாய்மையோடு மிக சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றினால் தான் நிச்சயமாக இத்தகைய காரியங்களில் வெற்றி காண முடியும். விவசாய இலாகா எங்கோ ஒரு மண்டலத்திலிருந்து கொண்டு அல்லது தாலுகா தலைநகரில் இருந்து கொண்டு பல காரியங்கள் செய்துவிட்டதால் நிச்சயமாக 5-20 தன்னிறைவு பெற்றுவிட்டது என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் பிற அடிமட்டத்தில் வேலை செய்கின்ற ஊராட்சி மன்றமும் ஊராட்சி ஒன்றியமும் தான் இந்த வெற்றிக்கெல்லாம் காரணம் என்பதை நாங்கள் மிக மகிழ்ச்சியோடு, அதே சமயத்தில் மிக உறுதியோடு, சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதுபோன்ற பல்வேறு காரியங்களுக்கு, அது நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களானாலும், குடும்ப நலத் திட்டங்களானாலும் அல்லது எந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று அரசாங்கம் விரும்புகிறதோ அந்தக் காரியத்திற்கெல்லாம் கை கொடுக்கிற கருவியாக, அடித்தளம் அமைத்து வெற்றி பெறச் செய்யும் முதல் படிக்கட்டாக ஊராட்சி மன்றங்களும், ஒன்றியங்களும் இருக்கின்றன என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே மேலும் பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று மெத்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னுமொன்றை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இன்று பல அரசாங்க அலுவலகங்கள், தாலுகாவிலேயும் மாவட்டத்திலேயும் வாடகைக் கட்டிடங்களிலே இருக்கின்றன. ஆகவே 'அட்மினிஸ்டிரேடிவ் பிளாக்' என்று ஒவ்வொரு தாலுகாவிலேயும் உள்ள அரசாங்க அலுவலகங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் அரசாங்கக் கட்டிடத்திலேயே இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு நீண்ட கால திட்டமிட்டு, கட்டிடங்கள் கட்டினால், அரசாங்கத்திற்கு என்று சொந்தக் கட்டிடங்களும் கிடைக்கும். அதே சமயத்தில் வேறு பல காரியங்களுக்கு பல்வேறு பகுதியாகப் பிரிந்து செல்லும் காலதாமதத்தையும் தடுத்து நிறுத்தலாம். ஆகவே அரசாங்க அலுவலகங்களுக்காக வேண்டிய கட்டிடங்களை தாலுகா மட்டத்திலேயாவது கட்டி முடிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1973 மார்ச் 27]

இப்பொழுது தாலுகாவிலே பணியாற்றுகிற தாசில்தார்களுக்கு ஜீப் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. பெரும்பாலான தாலுகாக்களிலே ஜீப்கள் இல்லாத காரணத்தால், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இருக்கின்ற ஜீப்களைப் பயன்படுத்திகொள்ள வேண்டிய நிலைமைக்கு வருகின்றார்கள். இப்பொழுது சிறு சேமிப்புத் திட்டமானாலும் அல்லது வேறு பல காரியங்களானாலும், முனைப்புத் திட்டம் அரசாங்கத்தாலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவுடனேயே பக்கத்திலே உள்ள ஒன்றியங்களிலேயுள்ள ஜீப்கள் எடுத்துக்கொள்ளப் படுகின்றன. தாலுகாக்களுக்கு ஜீப்கள் சென்றுவிடுகின்ற காரணத்தால், ஒன்றிய வேலைகள் தடைபடுகின்றன என்ற பரவலான குறை இருக்கிறது. ஆகவே எல்லா தாலுகாக்களிலேயும் பணியாற்றுகின்ற தாசில்தார்களுக்கு ஜீப்கள் கொடுத்தால், அங்கே பல்வேறு காரியங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தாலுகாவிலே உள்ள ஒரு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டருக்கு ஐந்து அல்லது ஆறு போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் மீது கண்ட்ரோல் இருக்கின்றது. எங்கேயாவது சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினை ஏற்பட்டுவிட்டால், உடனடியாக அந்த இடத்திற்குப் போய் நிலைமைகளை நேரிலே கண்டறிவதற்கோ அல்லது மேலும் அந்த சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினை அதிகப்பட்டு, வேண்டாத விபரீதங்கள் ஏற்படாவண்ணம் தடுப்பதற்கோ இன்றையதினம் தாலுகாவிலே உள்ள போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டருக்கு எந்தவித வாகனமும் கிடையாது. ஆகவே அதை அரசாங்கம் கவனித்து போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு உடனடியாகக் கண்காணிப்பதற்காக, வாகனம் கொடுத்தால், அவர்கள் உடனுக்குடன் தங்களுடைய காரியத்தைச் செவ்வனே செய்வதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும். ஆகவே அரசாங்கம் அதைப் பற்றியும் ஆலோசித்து எல்லா போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் வாகனங்கள் கொடுக்கத்தக்க அளவுக்கு திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தம்முடைய அரசாங்கக் காலத்திலே பல காரியங்கள் செய்யப் படுகின்றன. அவற்றை மனப்பூர்வமாக மக்கள் வரவேற்கிறார்கள். 1,500 மக்கள் தொகை உள்ள கிராமங்களுக்கெல்லாம் இணைப்புச் சாலைகள் போடுகின்றோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும்

1973 மார்ச் 27] [திரு. வே. தங்கபாண்டியன்]

கிராமங்களிலே வாழ்கிற 'ரிக்டர் செக்ஷன்' என்று சொல்லப் படுகிற வாஷர்மென், பார்பர்ஸ் போன்றவர்கள்பற்றி பல்வேறு உறுப்பினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சமுதாயத்திலே, பொருளாதாரத்திலே நல்ல நிலைமையிலே இல்லாதவர்களுக்கெல்லாம் இப்பொழுது நம்முடைய அரசாங்கம் வீட்டு மனைகள் கொடுக்கின்றது. இதனால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் அவர்களுக்கு திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கொடுத்த வீட்டு மனைகளில் நிரந்தரமாக வீடு கட்டிக் கொள்ள, இலவசமாகக் கொடுக்காவிட்டாலும், நீண்டகாலத் தவணையில் கடன் கொடுக்கலாம், இங்கே எத்தனையோ ஆயிரம் மக்களுக்கு குடிசை மாற்று வாரியம் என்று அமைத்து வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம். அதுபோல் கிராமங்களிலே வாழ்கிற இப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு 25 ஆண்டுகாலத் தவணையிலே கடன் கொடுத்து, நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கலாம். அதிலே ஒரு பகுதியைக் கடனாகவும் ஒரு பகுதியை மான்யமாகவும் கொடுத்தால், மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். இது எல்லா கிராமங்களிலேயும் உள்ள, சமுதாயத்திலே பொருளாதாரத்திலே பின்தங்கிய மக்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும், அதையும் அரசாங்கம் ஆலோசித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னமொன்று. இப்பொழுது கிராமங்களிலே கண்மாய்களை 'டீசில்ட்' செய்வதற்கு எங்ஙனமேட்டிலே இடமிருக்கிறது. ஆனால் அதனுடைய சப்ளை சேனலில் 'டீசில்ட்' செய்வதற்கோ அல்லது 'ரெக்ளேய்ம்' பண்ணுவதற்கோ இடமில்லை. இதற்கு என்ன காரணமென்றால், அவற்றை குடிமராமத்திலே தான் செய்ய வேண்டும். அங்கே விவசாயம் செய்கிற விவசாயிகள்தான் தங்களுடைய சொந்த முயற்சியினால் கண்மாய்க்குத் தண்ணீர் வருகிற கால்வாயை மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிருக்கிறது. இது முன்னாலே வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே, ஜமீன்தார் காலத்தில் வைத்திருந்த முறை. அந்தக் காலத்தில் விவசாயிகளுக்கெல்லாம் வாய்க்காலிச் செப்பனிட வேண்டும் என்ற மனப்பக்குவம் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது எல்லாவற்றையுமே அரசாங்கந்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிற காரணத்தால், புதிய மனப்பக்குவம் தோன்றி விட்ட காரணத்தால், இந்தக் காரியங்களுக்கு மட்டும் பொது

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1973 மார்ச் 27]

மக்களே மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்றால், அதற்கு யாரும் வரத் தயாராயில்லை. ஆகவே அந்தக் கண்மாயை மராமத்து செய்வதோடு, அதற்கு இணைப்பான தண்ணீர் போக்குவரத்துக் கால்வாயையும் மராமத்து செய்ய எஸ்டிமேட்டிலே இடம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி அமர்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவர் அவர்களே, 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்குரிய துணை மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுவதற்கு மிகவும் மகிழ்கின்றேன். நான் சுருக்கமாக சில கருத்துக்கள் மட்டும் சொல்லி முடிக்கின்றேன். ஐந்தாவது பக்கத்திலே முத்திரைத் தாள் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பு இருக்கின்றது. ஸ்டாம்ப் ஒட்டி வசூல் செய்யப்படக்கூடிய கட்டணம். இதிலே என் அனுபவத்திலே கண்ட ஒரு உண்மையை இங்கே சொல்ல விரும்புகின்றேன். ஒரு சொத்து வாங்கினால், அதற்கு மதிப்பு வைத்து, அந்த மதிப்பிற்குரிய 'ஸ்டாம்ப் டீட்டி' செலுத்தப்படுகின்றது. ரெஜிஸ்டிரார் ஆபிசிலே ரெஜிஸ்டிரேஷனுக்கு சரியான மதிப்பிருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. குறைவாக மதிப்புப் போட்டு 'ஸ்டாம்ப் டீட்டி' மிச்சப்படுத்தியவர்கள் மீது குறை கூறப்பட்டு, அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டு தண்டனை நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. அது நியாயம். ஆனால் சில சமயங்களிலே சொத்துக்குரிய நியாயமான 'ஸ்டாம்ப் டீட்டி' செலுத்தியுங்கூட, தவறாகச் செலுத்தியிருக்கின்றீர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படுகின்றது. இது நியாயமற்ற போக்கு. அதற்கு அளவுகோல் சரியாக இல்லை. அதனால்தான் அவர்களுக்கு விருப்பப்பட்டால் குறைத்து எழுதிக் கொடுத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள். அந்த ரெஜிஸ்டிரார் விருப்பப்பட்டாவிட்டால் சரியாகக் கொடுத்தாலும் "நீ குறைவாகக் கொடுத்தாய், தண்டனைக்குரியது" என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது. நிலங்கள் ரெஜிஸ்டர் செய்வதற்கு, கைடு லைன்ஸ் என்று சொல்கிறார்கள். ரெஜிஸ்டிரார் ஆபிசிலே, இந்த ஊரிலே உள்ள நிலம் இவ்வளவுதான் மதிப்பு என்று நிர்ணயிக்கின்றார்கள். அந்த கைடு லைன்சைத் தாண்டி, அதற்கு வித்தியாசமாக எழுக முடியாது. அந்த கைடு லைன்சுக்கு உட்பட்டு எழுத வேண்டும் என்று இருக்கிற அளவுகோல் திட்டவாட்டமாக இருக்கிறது.

1973 மார்ச் 27]

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

ஆனால் கட்டடங்களைப் பொருத்து அப்படி அல்ல. தம் இஷ்டம் போன போக்குக்கு அவர்கள் மதிப்பு நிர்ணயிக்கின்றார்கள். இது நியாயமற்ற முறை. நேரடியாக நானே பாதிக்கப்பட்டவன். ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே அந்த அநியாயத்தை நமது தொழில் துறை அமைச்சரிடத்திலே நான் சொன்னேன். அவர்கள் என் உதவிக்கு வந்தார்கள். நியாயம் கிடைத்தது. எனக்கு நிகழ்ந்ததைப் போன்ற அநியாயம் மற்றவர்களுக்கும் நிகழக்கூடாது என்பதற்காக இந்தக் கருத்தினைச் சொல்கின்றேன். கட்டடங்களுக்கும் அரசு 'கைடு லைன்ஸ்' நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

அடுத்தபடியாக, மாநிலச் சட்ட மன்றம் என்ற தலைப்பிலே சில கோரிக்கைகள் இங்கே வைக்கப்படுகின்றன. இந்தக் கோரிக்கைகளிலே பஸ்களில் 'பிரிபாஸ்' சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்ததற்காக அங்கீகாரம் கேட்கப்பட்டு அதற்காக அனுமதி கேட்கப்படுகின்றது. இது சம்பந்தமாக நான் ஒரு கருத்தை நம்முடைய அன்புக்குரிய முதல்வரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். அவர்கள் இந்தக் கருத்தைக் கொஞ்சம் கவனித்தால், பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அதாவது, சட்ட மன்றம் பற்றி சட்ட சபை உறுப்பினர்களுக்கு வசதிகள் என்ற தலைப்பிலே நான் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக ஆகி இன்றைய தேதி வரைக்கும் என்றைக்குமே பேசியதில்லை. காரணம், நம்முடைய வசதிகளுக்காகப் பேசுவதற்காக நாம் இங்கே வரவில்லை. மக்களுடைய வசதிக்காகப் பேசுவதற்குத்தான் வந்தோம். அதுபற்றிக் குறையிருந்தாலும், நாம் சமாளித்துக்கொள்ள வேண்டும், நாம் அதுபற்றிப் பேசுவது முறையல்ல என்ற உணர்வுடன் தான் இத்தனையாண்டும் ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்லலாம் என்று நினைக்கின்றேன். எங்களுக்கு இலவச பாஸ்கள் கொடுத்தது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கிறது. பெருவாரியாக கார்களிலும் புகைவண்டிகளிலும் பிரயாணம் செய்தாலும், சில அவசரத் தேவைகளுக்கு பஸ்களில் நானும் செல்கின்றேன். மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கிற இந்த 'பாஸ்' கொடுத்தமைக்காக நான் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சார்பில் அரசுக்கும், முதல்வர் அவர்களுக்கும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன்.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1972 மார்ச் 27]

5-30
பிற
பகை

மற்றொன்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, ஏனைய மாநிலங்களிலுள்ள சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்குண்டான சலுகைகள் இந்த மாநிலத்திலுள்ளவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையாகும். நான் கல்கத்தாவுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே ஒரு அமைச்சருடன் பேசும்போது நான் கேள்விப்பட்டது, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும், சட்ட மன்ற மேல்வை உறுப்பினர்களும்—மேல்வை இப்போது அங்கு இல்லை—முன்பு இருந்தது—ரயில் பிரயாணம் செய்ய இலவச பால்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. உத்தரப் பிரதேசத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். தமிழ் நாட்டைப் போன்று இரண்டு பகுதிகளைச் சுற்றளவாகக் கொண்ட அந்த உத்தரப்பிரதேசத்திலேயும் சட்ட சபை உறுப்பினர்களுக்கு இலவச ரயில்வே பாஸ் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. நமது அண்டைய மாநிலமான கேரளத்திலே இத்தகைய மைல் என்று நிர்ணயம் செய்து பாஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே அமைச்சராக இருக்கின்ற சி. எச். மொகமது கோயா அவர்களிடம் கேட்டேன். நான் கொடுக்கின்ற தகவலிலே தப்பு இல்லை. எனவே, இப்படி ரயில்வே பாஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் டெல்லி பாராளுமன்றத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே செண்டிரல் ஹால் என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது. லோக் சபா, ராஜ்ய சபா, உறுப்பினர்களுடைய ஜாயினட் செஷன் அங்கே தான் நடக்கின்றது. மற்ற நேரங்களில் சபை உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்து உரையாடுவதற்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். பல நல்ல கருத்துக்கள் அங்கே உருவாக்கப்படுகின்றன. இரண்டு சபை உறுப்பினர்களும் கலந்து பேசுவதன் சாரணமாக. அதைப் போன்றதொரு செண்டிரல் ஹால்—இரண்டு சபை அங்கத்தினர்களுக்கும் பொதுவாக—அமைக்கப்பட்டால் அது ஒரு நல்ல காரியமாக இருக்கும். அங்கே அமைச்சர்கள் கூட வந்து உட்காருகிறார்கள். எனவே இந்த முயற்சியில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நமது பெரியவர் திரு. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார்—மன்னிக்க வேண்டும்—திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு—அவருடைய

1973 மார்ச் 27] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

ஜாதி பற்றி எனக்கு அதிகமாகத் தெரியாது—பேசும்போது சட்டசபை ஹாஸ்டலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே பேரவை உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல, மேலவை உறுப்பினர்களும் தங்குபவர்கள். ஹாஸ்டலிலிருந்து சட்டசபைக்கு வரக்கூடிய பள்ளிப் பூன்பெல்லாம் “எம்.எல்.ஏ. ஸ்பெஷல்” என்று போட்டிருந்தார்கள். “எம்.எல்.ஏ. ஸ்பெஷல்” என்றால் “எம்.எல்.சி”-க்கு இடம் இல்லையா என்று எம்.எல்.சி-க்கள் கேட்டார்கள். உடனடியாக “எம்.எல்.ஏ. ஸ்பெஷல் என்பதை எடுத்துவிட்டு, ‘லெஜிஸ்லேட்டார்ஸ் ஸ்பெஷல்’ என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அது ஒன்று ஹாஸ்டலில் தங்குபவர்களில், எம்.எல்.ஏ-க்களும் உண்டு, எம்.எல்.சி-க்களும் உண்டு. அது ஹவுஸ் கமிட்டியின் நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருக்கிறது. பேரவைக்கும் ஒரு ஹவுஸ் கமிட்டி உண்டு, மேலவைக்கும் ஒரு ஹவுஸ் கமிட்டி உண்டு. ஆனால் பேரவையின் ஹவுஸ் கமிட்டிக்குத்தான் அத்தனை அதிகாரங்களும் உண்டு. மேலவை கமிட்டிக்கு ஒரு இம்மியளவும் சத்தம் போடக் கூட அதிகாரம் கிடையாது. ஒரு சமயம், திரு. சுவாமிநாதன் சில நியாயமான கோரிக்கைகளைச் சொன்னார்கள். அது நமது ஹவுஸ் கமிட்டியில் பேசப்பட்டது. செயலாளர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நமக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை, நாம் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது, நமது உரிமைகளைப் பேச வேண்டுமானால், ஜாயின்ட் கமிட்டியில் கூடிப் பேச வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உடனடியாக ஜாயின்ட் கமிட்டி கூட்டப்பட்டது. இந்தக் கோரிக்கைகள் விவாதிக்கப்பட்டு சில முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. ஆனால் தனிக் கமிட்டி கூடும்போது அந்த முடிவுகள் காற்றில் பறக்க விடப்பட்டு என்னென்னவோ செய்தார்கள். இந்த நிலை மாற வேண்டும். ஹவுஸ் கமிட்டியில் பேரவையைப் பொறுத்த மட்டில் பேரவை சம்பந்தமான காரியங்களைப் பார்க்கட்டும் மேலவைக் கமிட்டி, மேலவை சம்பந்தமான காரியங்களைப் பார்க்கட்டும். ஹாஸ்டலைப் பொறுத்து, ஜாயின்ட் ஹாஸ்டல் கமிட்டி என்று அமைத்து அந்தக் கமிட்டிக்கு ஹாஸ்டலை நிர்வகிக்கக்கூடிய பொறுப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவம் என்ற தலைப்பிலே, திருச்சி ஜில்லாவிலே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று பல முறை

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1973 மார்ச் 27]

சொல்லியிருக்கிறேன், அடுத்து வரக்கூடிய முதல் கல்லூரி திருச்சியிலே வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எம்.பி.பி.எஸ். அட்மிஷன்கள் சென்ற ஆண்டு கொடுக்கப்பட்டது முஸ்லிம்களுக்கு ஜனத்தொகை விதாசாரப்படி குறைவாக இருக்கின்றது. குறைந்தபட்சம், விதாசாரப்படியாவது கொடுக்க அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து கவனிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் என்ற தலைப்பிலே உள்ள பிரச்சினை முஸ்லிம்கள் பின்தங்கியவர்களாக அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்பதாகும். இந்தக் கோரிக்கை பல முறை, பல கோணங்களில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் கூட, நமது மதிப்புக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை லட்சியம் செய்ய வில்லையோ கவனிக்கவில்லையோ அல்லது இனிமேல் கவனிக்க விருக்கிறாரோ, என்னவோ, ஆண்டவனே அறிவார். இது கவனிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று நினைவுபடுத்துகிறேன். சென்ற ஆண்டு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பிறந்த தின விழாவன்று முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு நற்செய்தி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தேன். நான் முஸ்லிம் லீக்கின் மாநிலத் தலைவனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 20-வது நாள் முதலமைச்சருடைய பிறந்த தின விழா வந்தது. நான் வைத்த முதல் கோரிக்கை முஸ்லிம்களைப் பிற்பட்டவர்களாக அறிவியுங்கள் என்பது. அந்த முதல் கோரிக்கையை தயவுசெய்து நிராகரிக்க வேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டேன். “செய்கிறேன், ஆனால் அவகாசம் கொடுங்கள்” என்று பதில் சொன்னார்கள். அவகாசம் கொடுத்துவிட்டேன். ஒரு ஆண்டு திரிவிருக்கிறது. தயவுசெய்து அடுத்த பிறந்த தின விழா எங்களுக்கு நற்செய்தி கொடுக்கக் கூடிய விழாவாக அமைய வேண்டுமென்று மிகப் பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்தோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 27]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் வகாப் அவர்களும் மேலவை உறுப்பினர்களைப்பற்றிய சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அங்கே இருக்கிற விடுதி சரியான முறையில் இயங்கவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அந்த விடுதியைப் பொறுத்த வரையில் என்னென்ன சரியாக இல்லை என்பதை ஒரு நீண்ட பட்டியலாகவே எழுதிவிடலாம். காரணம், அது அங்கே இருக்கக்கூடிய நிர்வாகிகளுடைய தவறே, அல்லது உறுப்பினர்களுடைய தவறே—அந்த விவரத்திற்கு நான் போகவில்லை—இரு பக்கமும் தவறு அதிகமாக இருக்கின்றது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். குறிப்பாக, இதிலே நான் கூற விரும்புவதென்னவென்றால், அந்த விடுதி திருத்தம் செய்யக் கூடிய நிலையில் இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. இப்போது இருக்கக் கூடிய நிலைமை நீடித்துக்கொண்டிருந்தால், அந்த முறையிலே தான் போய்க் கொண்டிருக்கும். அங்கே யார் தங்குவது, உறுப்பினர்கள் மட்டும் தங்குவதா? அவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் தங்கக் கூடாது என்று சொன்னால், “நாங்கள் தேர்தலில் நிற்பவர்கள், மற்றவர்கள் வந்து தங்காமல் என்ன செய்ய முடியும்?” என்று கேட்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை மீண்டும் மீண்டும் உருவாகிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆக, நாங்கள் கேட்பதெல்லாம் என்னவென்றால், மேலவை உறுப்பினர்கள் அந்த இடத்திலே தங்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால், எங்களைத் தனியாகப் பிரித்து நியூ எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலில் எங்களுக்கு இடம் கொடுங்கள். அது முன்பு எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலாக இருந்தது—இப்போது அங்கே ஒருவரும் இல்லாத நிலைமை—ஓரிருவர் தான் போய் இருக்கிறார்கள்—ஆகவே, மேலவை உறுப்பினர்களுக்கு அந்த நியூ எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலை, “எம்.எல்.சி. ஹாஸ்டல்” என்று போட்டு, அதையும் தலைவர் அவர்களுடைய நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவருவார்களே யானால், நல்ல முறையில் இருக்க வசதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கே, குறைந்தபட்ச வசதிகள் தேவை. அவற்றையும் செய்து கொடுக்கலாம். இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் மிகவும் உபகாரமாக இருக்கும்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1973 மார்ச் 27]

அடுத்தபடியாக, திரு. வகாப் அவர்கள் இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். பல்களுக்கு பாஸ் கொடுத்தது போல ரயில்வே பாசும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். நான் ரயில்வே பாஸ் கூட கேட்கவில்லை. அந்த ரயிலில் வருவதற்கு டிக்கெட்டில் பிரையாரிடி கொடுத்தால் போதும். 2 நாட்கள், 3 நாட்களில் வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். 2 நாட்களில் வர வேண்டுமானால், காரில் வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. சில சமயங்களில் காரில் கூட வர முடியவில்லை. ரயிலில் டிக்கெட் கிடைப்பதில்லை. இந்த மாதிரி சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. நாங்கள் டிக்கெட் பணம் கொடுத்து வாங்குகிறோம். ஒரு பிரையாரிடி வேண்டுமென்று தான் கேட்கிறோம். இந்த மாதிரி பிரையாரிடி திருச்சியில் இருக்கிறது. தஞ்சையிலோ, மாயவரத்திலோ, சூப்பகோணத்திலோ இல்லை. திருச்சிக்குச் சென்று வாங்குவது என்பதில் கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. அப்படியும் கிடைப்பதில்லை. அந்த வசதி சென்னையில் இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் இல்லை. ஆகவே, எம்.பி. களுக்குக் கொடுப்பது போல எம்.எல்.சி-க்களுக்கும் பிரையாரிடி வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5-40
வி. ப. அடுத்ததாக, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்திலே இரண்டு அறிவிப்புகளைக் கொடுத்தார்கள். அந்த அறிவிப்புகள் இதுவரையிலே நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். “Committee on Government Undertakings” என்று அரசுத்துறை இண்டஸ்ட்ரீஸைப் பொறுத்து, நிர்வாகக் கமிட்டி போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய ‘விப்’ அவர்கள் அந்தக் கமிட்டி போடப்படுமென்று அறிவித்தார்கள். நாளைக்கு அறிவிக்கப்படும் என்கிறார்கள். நன்றி. இன்றைக்கு அந்த அறிவிப்பு வருமென்று எதிர்பார்த்தேன், நாளைக்கு வருமென்று சொல்கிறார்கள், அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தை அவர்கள் சென்ற ஆண்டு சொன்னார்கள். எலெக்டிரிசிட்டி போர்டு பட்ஜெட் வருகிறபோது, அதைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் என்னென்ன கருத்தைச் சொன்னார்களோ அதை எடுத்து அதற்குக் கூறப்பட்ட பதில்களையும் அவர்களே

1973 மார்ச் 27] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அச்சடித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அதிலிருந்து என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அதே போல சட்ட மன்றத்திலே பேசியதையெல்லாம் தொகுத்து, நம்முடைய பிரதமச் செயலாளர் அவர்கள் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதன்மேல் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்பதற்கு ஒரு புத்தகம் அச்சடித்து நமது உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப்படுமென்று ஒரு அறிவிப்பைக் கொடுத்தார்கள். இந்த ஆண்டு அது வருமென்று எதிர்பார்த்தேன். இதுவரை வரவில்லை. அதற்கும் ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இறுதியாக ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவன் என்ற காரணத்தினால் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்றையதினம் பத்திரிகையில் பார்க்கின்றபோது, மைசூர் அரசு மிக வேகமாகவும் விரைவாகவும் இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்றது என்பது மட்டுமல்ல, அந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்திலிருந்து உங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க மாட்டோமென்ற பாணியிலே அவர்கள் பேசுகிறார்கள். இப்படி அவர்களா முதலில் அணை கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், நம்முடைய அரசு சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குச் சென்று, ஒரு டிரிப்யூனல் போட வேண்டுமென்று ஒரு ரிட் மனு கொடுத்தது. பிறகு அதை நல்ல முறையிலே பேசித்தீர்த்து விடலாம் என்று மத்திய அமைச்சர் டாக்டர் கே. எல். ராவும், பிரதம அமைச்சரவர்களும் சொன்னதின் பேரிலே எல்லா அமைச்சர்களும் சேர்ந்து பேசினார்கள். பேசியதற்குப் பிறகு ஒரு முடிவு 6 மாதத்திற்குள்ளாக சொல்லப்படுமென்று சொன்னார்கள். 6 மாதங்களாகியும் சொல்லப்படவில்லை. இப்போது அந்த அணைக்கட்டைத் தொடர்ந்து கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையிலே போகுமானால், தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு இருண்ட நிலைமை இருக்கும் என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் முன்னாலே சொன்னார்கள். இன்றைக்கு திருச்சி மாவட்டமும் ஒரு இருண்ட நிலைமையிலிருக்கும் என்று சொன்னார்கள். இந்த அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இதற்கு உடனடியாக என்ன பரிகாரத்தைக் காணப் போகிறீர்கள் என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1973 மார்ச் 27]

நாம் கொடுத்த அந்த ரிட் பெடிஷனாவது இன்னும் இருந்தால், ஒரு டிரிப்ப்யூனலை அவர்கள் போடுவார்கள் என்ற நிலைமையிருந்தது. ஆனால் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு, நாம் அவர்கள் வார்த்தையை நம்பி, அதையும் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்ட நிலைமையில் எதுவும் நாம் பற்றுவதற்கு இல்லாத நிலைமை இருப்பது போன்று தோன்றுகிறது. தமிழகத்திற்கு, அதுவும் குறிப்பாக தஞ்சை மக்களுக்கு, இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அதைப்பற்றி முதலமைச்சரவர்கள் என்ன செய்ய இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய நாங்கள் மிகவும் ஆவலாக இருக்கிறோம் என்று சொல்லி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, முதலில் நமது சட்ட மன்ற நிர்வாகத்தைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பெல்லாம் நாம் பேசி முடித்தால், பேச்சின் குறிப்புகள் அச்சாகி வருவதற்கு அநேகமாக 7 மாதங்கள், 8 மாதங்களாகும். இப்போதெல்லாம் அப்படியில்லாமல் ஒரு மாதத்திற்குள் வரும்படியான நிலைமையில் நிர்வாகம் முன்னேறி வருகிறது. அதைக் கண்டு, நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இன்னும் கூட அது முன்னேற வேண்டும். ஏனென்றால் பார்லிமெண்டில் 4 தினங்களில் டிபேட்டெல்லாம் அச்சடித்துக் கையிலே கொடுத்து விடுகிறார்கள், அல்லது ஒரு வாரத்திற்குள் அங்கு அச்சடித்துக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இந்தத் தொடர் கட்டத்திலே ஆரம்பத்தில் நான் பேசிய பேச்சுக் களெல்லாம் அச்சாகி வந்துவிட்டது என்று தெரிந்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதை இன்னும் வேகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, குறிப்புகள் சரியான முறையிலே எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன பார்லிமெண்டில். இங்கு பல தவறுகள் அதிலே இருக்கின்றன. திருத்துவதற்கு பல மணி நேரங்கள் கூட சமயத்தில் நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாகச் செய்கிற நிலைமைகள் இருந்தால், அது கஷ்டமாகி விடும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 27]

திரு. கே. ராஜாராம்: அதைச் சொல்லத்தான் இருந்தேன். ஒரு மணி நேரம் நான் பேசினேன். அதைத் திருத்துவதற்கு 2 மணி நேரம் ஆயிற்று. ஆகவே கொஞ்சம் தேர்ச்சி அடைந்தவர்களை ரிப்போர்ட்டர்களாகப் போட வேண்டும். இப்போதே நன்றாக ரிப்போர்ட் பண்ணுகிறார்கள். இருந்தாலும் நல்ல ரிப்போர்ட்டர்களாகப் போடும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரிப்போர்ட்டர்களைப் போடும்போது தற்காலிகமாக ஆட்களை நியமிக்கிறார்கள். தற்காலிகமாகப் போடுகிற ஆட்கள் கவனக் குறைவாக 'ரிப்போர்ட்' செய்கிறார்கள். இன்னும் நல்ல ஆட்களாக நிரந்தரமாக நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உள்ளாட்சித் துறை சம்பந்தமாக யாரும் சொல்லாத ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபனத் தொகுதிகள் செங்கற்பட்டு, கன்னியாகுமரி, நீலகிரி ஆகிய மூன்று ஜில்லாக்களைத் தவிர எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இரண்டு உறுப்பினர்கள் தொகுதிகளாக இருக்கின்றன. அதை ஒற்றை மெம்பர் தொகுதிகளாகப் பிரித்து விட்டால், யாருக்கும் கஷ்டமிருக்காது. இப்போது தேர்தல் நடத்தப்படுவதில் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. தேர்தலில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு அது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆக இரட்டை மெம்பர் தொகுதியையெல்லாம் ஒற்றை மெம்பர் தொகுதியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று நமது அரசாங்கம் தேர்தல் கமிஷனுக்குச் சிபாரிசு செய்தால், தேர்தல் கமிஷன் ஒப்புக் கொள்ளும். அதிலே கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை. ஆகையினால் ஒரே நேரத்தில் தேர்தலை வைத்து விடலாம். இரட்டை மெம்பர் தொகுதியை ஒற்றை மெம்பர் தொகுதியாகப் பிரித்து வைப்பது நல்லது. இப்போது தவளையும், எலியுமாக காலேக் கட்டிக்கொண்டு தண்ணீருக்குள் இறங்குவது மாதிரி வேட்பாளர்கள் சேருகிறார்கள். இரண்டு பேரும் சேர்ந்து கொண்டு ஒரே ஓட்டரைப் போய் பிடிப்பதால், வெற்றியடைவார் என்று எதிர் பார்த்தவர் எங்கேயோ போய் விடுகிறார், போகிற போக்குத் தெரியவில்லை. எவர் தோற்றுப் போய்விடுவார் என்று நினைக்கிறேமோ அவர் பஸ்டில் ஜெயித்து வந்து விடுகிறார். பல விதமான இடைஞ்சல்கள், எதிர்பாராத கஷ்டங்கள் வந்து விடுகின்றன. ஆகவே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கிற இரட்டை மெம்பர் தொகுதி

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1973 மார்ச் 27]

யையும் ஒற்றை மெம்பர் தொகுதியாகப் பிரித்துவிட்டால், ரோம்ப வசதியாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சுகாதார அமைச்சரவர்கள் அதிருஷ்டவசமாக இங்கேயிருக்கிறார்கள். திருமங்கலம் ஆஸ்பத்திரி, தாலுக்கா தலைநகர ஆஸ்பத்தியாகி நல்ல நிலைமையில் அங்கே செயல்பட்டு வருகிறது. இப்போது இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அங்கே ஒரு எக்ஸ்ரே இயந்திரம் வாங்கி வைப்பதற்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நல்ல முறையில் முன்னேறி வருகிறது. மதுரையில் இருக்கக்கூடிய ஹெர்ட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரி ரோம்பப் பெரிய ஆஸ்பத்திரி தான். அங்கு போகக் கூடிய கூட்டத்தில் ஒரு பகுதியை நிலக்கோட்டை, மேலூர், திருமங்கலம் இம்மாதிரி பக்கத்தில் 15 மைலுக்குள் இருக்கக் கூடிய ஆஸ்பத்திரிகள் பகிர்ந்துகொள்கின்றன. அந்த மாதிரி ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகக்கூடிய கூட்டங்களில் பெரும் பகுதி இந்தத் தலைநகர் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் திருமங்கலம் ஆஸ்பத்திரியைப் பொறுத்த வரையில், டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். நன்றாக வைத்தியம் நடக்கிறது. ஆனால் இடவசதி தான் இல்லை. பல வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்தபோதே, இதைப் பற்றி நான் எடுத்துச் சொன்னேன். பக்கத்திலுள்ள கட்டிடம் முன்சீப் கோர்ட் கட்டிடம். இந்தக் கட்டிடத்தைச் சுற்றி ஏராளமான நிலம் இருக்கின்றது. பெரிய காம்பவுண்டு. அதை அப்படியே ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொடுத்துவிட்டால், விஸ்தரிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று அன்றைக்கு இருந்த அரசாங்கம் முடிவு செய்து ஹைகோர்ட்டிற்கு எழுதியிருந்தார்கள். ஹைக்கோர்ட்டிலிருந்து 1968-ல் ஒரு ஜட்ஜ் நேரில் வந்து பார்வையிட்டு 1968-லேயே அதைக் கொடுத்து விடுவதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்து விட்டார்கள். மாண்புமிகு திரு. மாதவன், சட்டத் துறையமைச்சரவர்கள், நேரிலே வந்து பார்த்து முன்சீப் கோர்ட்டிற்கு வேறு இடத்தைப் பார்த்து நிர்ணயம் செய்து விட்டு வந்து விட்டார்கள். ஆகவே எல்லாம் முடிந்து விட்டது. முதலமைச்சரவர்கள் இதில் சற்றுக் கவனம் செலுத்தி, “சரி” என்று உத்தரவு போட்டு விட்டால், வேலைகள் நடந்து விடும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தடைகள் நீங்கி விட்டன,

1973 மார்ச் 27] [திரு. கே. ராஜாசாம்]

சட்டத்துறை வேறு இடம் பார்த்துவிட்டது, ஆகவே இந்த ஆண்பத்திரியை விஸ்தரிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தின் சார்பாக சென்னை நகரில் பல கட்டடங்கள், முதலமைச்சரவர்களின் வாசகத்திலே சொன்ன மாதிரி, வானளாவக் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. ஒன்றை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கட்டடங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்யாமல் யாரையும் குடியேற்றக் கூடாது. தண்ணீர் வசதி பண்ணாமல் குடியேற்றிவிட்டால், அது ரொம்ப அபாயமாகும். நகரத்தில் நவீன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறோம். பிளஷ் அவுட்டிற்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். தண்ணீர் வசதி செய்யாவிட்டால், அது தப்பு. அந்த அடிப்படையில் தண்ணீர் வசதி பண்ணிக் கொடுத்து அதன் பிறகு அவர்களைக் குடியேற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்றத்தைப் பொறுத்த வரையில், இட நெருக்கடி இருக்கிறது. வேறு வழியில்லை. அங்கத்தினர்களாகிய எங்களுக்கு இந்த இடம் போதும். ஆனால் விசிட்டர்களாக வருகிறவர்களுக்கு உட்காருவதற்கு ரொம்ப இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. இதையே மாற்றியமைத்துக் கட்ட வேண்டும் அல்லது வேறு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்படியே இட வசதி செய்து கொடுக்காமலிருந்தால், ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கும். அதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையில் வளர்ச்சிப்பற்றி நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த வருஷம் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அரசாங்கமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 18 கோடி ரூபாய் செலவில் தமிழ் நாட்டில், 'தமிழ் நாடு ரப்பர் லிமிடெட்' என்ற ஒரு கம்பெனியை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம். 18 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு பெரிய தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம். ஆனால் அங்கு வேலை 500 பேருக்குத்தான் கிடைக்கும். அதேமாதிரி 25 கோடி ரூபாய் செலவில் மற்றொரு கம்பெனியை, 'துத்துக்குடி ஆல்கலி கெமிகல்ஸ்' என்று

[திரு. கே. ராஜாராம்] [1973 மார்ச் 27]

ஆரம்பிக்கப்போகிறோம். அங்கே 600 பேர்களுக்குத்தான் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். இவ்வளவு பெருந்தொகைகளைச் செலவழித்து தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துகின்ற நேரத்தில், அவசியமான தொழில்களை, தமிழ் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமான தொழில்களை ஆரம்பிக்கும்போது, அந்தத் தொழில்களுக்குப் பெரும் மூலதனம் போடும்போது, வேலை வாய்ப்புகள் அதிகமான பேர்களுக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழில்களை ஆரம்பிக்கும்போது, அதிகமான வேலை கொடுப்பதாக இருக்க வேண்டும். உப தொழில்களை பக்கத்திலே உருவாக்க வேண்டும்.

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, சில தொழில்கள் மூலத் தொழில்களாக இருந்தால், அதிலே உற்பத்தியாகிற பொருள்களைக்கொண்டு பல்வேறு தொழில்கள் இயங்க முடியும். அதே போன்றுதான் டையர் தொழிற்சாலையும், அல்கலி கெமிக்கல் தொழிற்சாலையும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது வேறு மாநிலங்களில் உற்பத்தியாகிற டையர்களைப் பயன்படுத்தி வருகிறோம். தமிழ் நாட்டிலேயே பிற மாநிலங்களுக்குத் தேவையான டையர்களை உற்பத்தி செய்யலாம். அதே போலத்தான் 'கெமிகல்' தொழிற்சாலையும், வேறு பல தொழில்களுக்கு மூலப்பொருளாகப் பயன்படுத்த உதவியாக இருக்கும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : வேறு வழியில்லை. பெரும் தொகையைப் போட்டு இந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டியது தான். இதை ஆரம்பிப்பதனால், உப தொழில்களும் வரவிருக்கின்றன. எனவே தாமதமில்லாமல் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தால்தான் ஏராளமான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படுமென்று அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“Scheme for Uneducated” என்ற தலைப்பின்கீழ் 1972-73-வது ஆண்டில்,

Revised Estimate -ல் 33,98 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. படித்தவர்களுக்கு “Trainign”

‘கொடுப்பதற்காக கிட்டத்தட்ட 34 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வரப்போகிற ஆண்டில் ரூ. 1.8 லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசிலிருந்து மானியம் இல்லையென்பதால் குறைக்கப்பட்டதாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

“Industries Department Performance Budget”

1973 மார்ச் 27] [திரு. கே. ராஜாராம்]

43-வது பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் 34 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வரப்போகிற ஆண்டில் 1.8 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்று தொழில் துறைக் கொள்கை விளக்க விவாதத்தில் பேச வேண்டுமென்று இருந்தேன். அன்று வாழ்நாள் முக்கியமான 'Point'-ஐச் சொல்லிவிட்டேன். அரசாங்கம் இதைக் கவனிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்தி வேலையின்மையைப் போக்குவதற்கு வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றும், பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், நாம் 'Hydro-Electricity'-ஐ நம்பிக்கொண்டிராமல், நீண்ட காலத் திட்டங்களைப் போட வேண்டும். இந்த வருஷம் வானம் பொய்த்துவிட்டதால், மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. எப்போதும் பொய்த்துவிடுமென்று அச்சமுறத் தேவையில்லை. வாளை நம்பியே உலகம் இருக்கிறதென்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார். அதை நம்பாமல் இருக்க முடியாது. நம்ப வேண்டியதுதான். ஆனால் மழை பொய்த்து விட்டாலும், மின்சார சக்தி குறையாமல் கிடைக்கும்படி, ஒரு நீண்டகாலத் திட்டத்தை வகுத்து, பருவ மழை தவறி விட்டாலும், மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, நம்மைப் பாதிக்காமல் இருக்கும் வகையில் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்குக் கொடுக்கும் படியைப் பற்றி நண்பர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்யணன் அம்பலம் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுடைய நிலைதான் அதைவிட மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறைதான் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களின் ஒன்றியக் கூட்டம் நடைபெறுகிறது. அதற்கு அவர்களுக்கு இரண்டு ரூபாய்தான் படி. பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு 2 மாதத்திற்கு ஒரு முறை நடக்கும் கூட்டத்திற்கு வர, 5 மைலுக்கு உட்பட்ட ஊராகயிருந்தால் 2 ரூபாய்; 5 மைல்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஊராக இருந்தால் 4 ரூபாய். ஆனால் அவர்கள் நாள் தவறாமல் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகத்திற்கு வந்து போக வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. எல்லா எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்களும் வட்டார அலுவலகத்தில் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1973 மார்ச் 27]

அதனால் அங்கு வந்து போக வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. மீட்டிங் 2 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை போடப்படுகிறது. எனவே அவர்களுக்கு 2 மாதத்திற்கு 2 ரூபாய் படியாகக் கொடுக்கப் படுகிறது. அதை மாற்ற வேண்டும். அதை அவசியமான அளவுக்கு அதிகப்படுத்த வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்கு தூறு ரூபாய் பிரயாணப்படி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தூறு ரூபாயை ஒதுக்கியிருந்தாலும், அதை அப்படியே எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. பிரயாணம் செய்து, டி.ஏ.பில். போட்டுத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு முதலில் அதிகப்படுத்திவிட்டு இதையும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்தோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இந்த இறுதித் துணை மதிப்பீடுகள் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். எனக்கு ஒரு கவலை இருந்தது. இந்த மன்றத்தில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றியும், சட்ட மன்ற நிர்வாகத்தினைப் பற்றியும் பேச வேண்டுமென்று ஒரு நாள் ஒதுக்கப்பட்டு, பிறகு அது, அந்த நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு விட்டது. பேரவையினுடைய முன்னவர் நாவலர் அவர்களுக்குக் கிடைத்த அந்த வாய்ப்பு, மேலவையில் முன்னவராக இருக்கிற எனக்குக் கிடைக்கவில்லையே என்று கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இன்று துணை மதிப்பீடுகளில் பேசுகிற நேரத்தில், ஒரு வேளை அந்த நடவடிக்கைக் குறிப்பு மாற்றப்பட்டு, அதிலே விடப்பட்டது மறுபடியும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, விவாதிக்கப் படுகிறதோவென்று நினைக்குமளவுக்கு அனைவரும் தங்களுடைய பேச்சில் பெரும்பான்மையாக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், அவர்களது வசதிகள், வாய்ப்புகள், ஒழுங்கு முறைகள்—இவைகளைப்பற்றி விரிவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் நான், என்னுடைய பேச்சில் வேறொரு பகுதியில் குறிப்பிடலாமென்று கருதுகிறேன்.

இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கிவைத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அய்யணன் அம்பலம் அவர்கள் யூனியன் கூட்டங்களுக்கு

1973 மார்ச் 27] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வருகின்ற நேரத்தில், ஊராட்சி மன்றங்களுடைய தலைவர்கள், யூனியன் தலைவர்கள் பெறுகின்ற பயணப்படி மிகக் குறைவாக இருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் சொல்லும்போது, யூனியன் தலைவர்களுக்கு 100 ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். நான் கூட வருத்தப்பட்டேன். பிறகு தான் மாதம் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் அளிப்பதாக விளக்கம் அளித்தார்கள். அப்பொழுது, இவ்வளவு கொடுக்கிறார்களேவென்று ஆச்சரியப்பட்டேன். கொடுத்ததைக் குறைக்கக்கூடாதென்று நானும், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்களும் முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். (சிரிப்பு.) அந்த முடிவை மகிழ்ச்சியோடு திரு. அய்யனன் அம்பலம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் இந்தக் கூட்டங்களுக்குச் செல்கிற நேரத்தில், அவர்களுக்கு ஒரு நாள் படியாக இரண்டு ரூபாய்தான் தரப்படுகிறதென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் என்னிடத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது உள்ளபடியே கொஞ்சம் உயர்த்த வேண்டிய ஒன்றுதான். அவர்கள், அவர்களுக்கென ஒரு 'அசோசியேஷன்' வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லாமல் உயர்த்தி, மறுபடியும் ஒரு போராட்டம் வராமல்—இந்த அரசினுடைய ஜாதகமே நிறைவேற்றினால் போராடுவது என்று இருக்கிற காரணத்தால்—அந்த 'அசோசியேஷன்'-ஐக் கலந்துகொண்டு, அதைப் பற்றி யோசிக்கலாமென்று கருதியிருக்கிறோம்.

திரு. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர் அவர்கள், பூச்சி மருந்து தெளிப்பான கருவிகள், செய்யக்கூடிய விலையிலேயே கிடைப்பதற்கான வசதிகளை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தத் துணை மதிப்பிட்டிலே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். 20 லட்ச ரூபாய் செலவில், 2,000-க்கும் மேற்பட்ட பூச்சி மருந்து தெளிப்பான்கள் இப்போது வாங்கப் பட்டிருக்கின்றன. 'ஏரியல் ஸ்பிரே' என்பதை நிறுவி, அதன் மூலமாக விவசாயிகள் அதிகப் பயன் பெறுவதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதை அவர்கள் உடனடியாகப் பெறுவதும் சிரமமாக இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் நாம் தருகின்ற பணத்தை அவர்களிடமிருந்து திரும்பப் பெறுவதும் கஷ்டமாக இருக்கிறதென்பதை எண்ணிப்பார்த்து, அந்தக் கருவிகளை நாமே வாங்கி, ஆங்காங்கு இருக்கிற யூனியன்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 27]

குறைந்த வாடகைக்கு அவைகளைத் தருவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அது மாத்திரமல்லாமல், அடிக்கடி அவைகளில் பழுது ஏற்படுகிறது என்கின்ற கருத்தையும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளைப் பயன்படுத்துகின்றவர் களுக்கு நல்ல பயிற்சி அளிப்பதற்காகத்தான் ஏற்பாடுகளை யூனியன் பி.ப. வாயிலாகச் செய்வதற்கு நாம் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு இவை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும், மேலும் குறைபாடுகள் இருந்தால் அந்தக் குறபாடுகள் களையப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. காட்டூர் கோபால் 'கேங்க்' கூலிகள் நிரந்தரமாக ஆக்கப்பட்ட நிலையை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றார்கள். கடந்த ஐந்து, ஆறு நாட்களாக மாத்திரம் நாம் அறிவித்திருப்பவை ஏராளமான மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரத்தக்க காரியங்கள் ஆகும். 'கேங்க்' கூலிகள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை நீண்ட நெடு நாட்களாக நம்முடைய நண்பர் திரு. பராங்குசம் அவர்களும் மற்றும் அந்தத் தொழில் சங்கத்திலேயுள்ளவர்களும் இந்த அரசுக்கு எடுத்துக்கூறியிருக்கின்றார்கள். அதை ஆசாய்ந்த பின்னர் ஏறத்தாழ ஆறு ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட அந்த 'கேங்க்' கூலிகள் இன்றைக்கு நிரந்தரமாக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள். அது மாத்திரம் அல்ல. நேற்றைய தினம் நம்முடைய அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலுள்ள 50 ஆயிரம் ஆலயப் பணியாளர்களுக்கான ஊதிய உயர்வு, ஊதிய சீரமைப்பு இவைகளைப்பற்றி அறிவித்திருக்கின்றார்கள். திரு. காட்டூர் கோபால் அவர்கள் பேசும்போதுகூடச் சொன்னார்கள். 50 ஆயிரம் பேர்களுக்கு, ஒவ்வொருவருக்கும் 10 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர் அதைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று கருதுகிறேன். 5 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ள ஆலயங்களிலே வேலை பார்க்கின்ற பணியாளர்களுக்குத் தான் அந்த 10 ரூபாய் உயர்வு. ரூ. 50 அவர்கள் ஊதியம் பெறுவார்களானால் அது ரூ. 60 ஆக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள்கூட 'பார்ட் டைம்' ஆகத்தான் பணியாற்றுகின்றார்கள். அவர்கள் 2, 3 கோயில்களிலே பணியாற்றுவார்களானால், ரூ. 150 ஊதியம் பெறுவார்களானால், இனிமேல் ஒவ்வொரு கோயிலிலும் ரூ. 10 வீதம் மூன்று கோயில்களிலும் சேர்த்து ரூ. 30 அதிக

1973 மார்ச் 27] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மாகப் பெறுவார்கள் ரூ. 5 லட்சம், ரூ. 15 லட்சம் வரையிலே வருமானமுள்ள ஆலயங்களிலே பணியாற்றுகின்ற அர்ச்சகரை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், அர்ச்சகர், ஓதுவார் இவர்களெல்லாம் ரூ. 170 சம்பளம் பெறுகின்றவர்கள் என்றால், ரூ. 250 சம்பளம் பெறுகின்ற அளவுக்கு வழிவகைகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட்டு ரூ. 250 லிருந்து ரூ. 350 வரையிலே அவர்கள் ஊதியம் பெறுவதற்கான வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 50 ஆயிரம் ஆலயப் பணியாளர்களுக்கும் அவர் தம் குடும்பத்தினருக்கும் அகமகிழ்ச்சி அடையத்தக்க ஒரு அறிவிப்பு நேற்றையதினம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

நம்முடைய அங்கத்தினர் திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பகுதியிலே இருக்கின்ற நிலைமைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி வழக்கம்போல் பஞ்சப்பாட்டுப் பாடப் போவதாகச் சொன்னார்கள். ஏதாவது ஒரு பாட்டுப் பாடுவார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் இன்றைக்கு அப்படிப் பட்ட செய்யுளோ கவிதையோ எதுவும் இல்லாமல், இருக்கின்ற சங்கடங்களையெல்லாம் தொகுத்து, ஊராட்சி மன்றத்தின் தலைவர்கள் எல்லாம் கையெழுத்துப்போட்ட ஒரு நீண்ட அறிக்கையைத் தந்திருக்கின்றார்கள். அந்த அறிக்கையை நானும் ஏனைய தொடர்புடைய மற்ற அமைச்சர்களும் கலந்து ஆலோசித்து அதிகாரிகளிடத்திலே அதன் தொடர்பாக என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம் என்று ஆலோசிக்கக் கூடும் என்பதை நிச்சயமாக நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மண்ணெண்ணெய் கால் லிட்டர், அரை லிட்டர் வாங்குவதற்குக்கூட நெடுந்தொலைவு செல்லவேண்டிய சங்கடங்களை எடுத்துச்சொன்னார்கள். டீஸல் எண்ணெயைப் பெறுவதிலே உள்ள சங்கடங்களையும் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். மண்ணெண்ணெய் வாங்குவதிலே உள்ள சங்கடங்களை எப்படிப் போக்குவது என்பது பற்றி நானும் உணவு அமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் கலந்தாலோசித்து வருகிறோம். அவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த மான்யக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 மார்ச் 27]

குறிப்பிலே பேசுகின்ற நேரத்தில், தக்க பதில்களை அளிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். டிஸல் எண்ணெயைப் பொறுத்த வரையிலேகூட, அண்மையிலே நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்றபோது அங்கேயுள்ள மத்திய அமைச்சரைச் சந்தித்தார். வெகு விரைவிலே போதுமான எண்ணெய் இங்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் என்ற நல்ல செய்தியைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். அந்த எண்ணெய் வர்ணத்திலே சற்று கறுப்பாக இருந்தாலும் அது தூய்மையானது, நல்ல எண்ணெய் அல்ல என்று கருதிடத் தேவையில்லை, அது பயன்படக்கூடிய எண்ணெய்தான் என்று அவர்கள் கூறி அனுப்பியிருக்கின்றார்கள். விரைவிலே நமக்கு அது கிடைக்குமென்று நம்புகின்றேன்.

நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே உள்ளாட்சித் தொகுதியினுடைய இரட்டை உறுப்பினர் தொகுதிகளையெல்லாம் ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதியாக ஆக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அது நல்ல யோசனை. அது நல்ல யோசனை என்று சொல்லுகின்ற அடிப்படையிலே, அது பற்றி ஆராயப்பெற்று விரைவிலே ஒரு நல்ல முடிவினை தேர்தல் அதிகாரிகள் மேற்கொள்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் அரசின் சார்பில் ஆராயப்பட்டு பரிந்துரை செய்யப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன். திருமங்கலம் முன்சிப் நீதி மன்றக் கட்டிடத்தை மருத்துவ விடுதிக்குக் கொடுத்துவிடலாம் என்ற கருத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்களும் அதைப்பற்றி எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றோம். இப்போது திருமங்கலம் மருத்துவ மனையை நாங்களாகவே அனுமதிக்கின்றோம் என்று சொன்னால், ஏதோ தேர்தல் நேரத்திலே விடுத்த அறிவிப்பாக ஆகிவிடுமோ என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: பத்து ஆண்டுகளாகப் 'பெண்டிங்' ஆக இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. போன பொதுத் தேர்தலிலேயே 1970-லேயே, அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் அந்த ஊரிலேயே நேரே பார்த்து முடித்ததுதான். பழைய சமாசாரமே தவிர, புதிய சமாசாரம் அல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆகவே பாதுகாப்போடு நான் அறிவிக்கின்றேன். அங்கு நீதி மன்றத்திற்கென ஒரு

1973 மார்ச் 27] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தனிக்கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்றும், திருமங்கலம் நீதி மன்றக் கட்டிடத்தை மருத்துவமனைக்குக் கொடுத்துவிடவும் அரசு தீர்மானித்திருக்கின்றது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அதற்கு நல்ல பீடிகையெல்லாம் போட்டுச் சொன்னதற்குக் காரணம் இது பத்து ஆண்டுக்காலமாக இருக்கின்றது. தேர்தல் காரணமாக வந்த அறிவிப்பு அல்ல அது என்று அவர்களே ஒப்புக்கொண்டதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

சட்ட சபையினுடைய ரிப்போர்ட்டிங் (குறிப்புகள்) இன்னும் செம்மையாக இருக்க வேண்டுமென்று என்னிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி நம்முடைய செயலர்களிடத்தே, பேரவைச் செயலர் அவர்களிடத்திலேயும், மேலவைச் செயலர் அவர்களிடத்திலேயும், நானும், பேரவையினுடைய முன்னவர் அவர்களும் அடிக்கடி வலியுறுத்தி வருகின்றோம். அதற்கு நிரந்தரமான குறிப்பு எழுதுபவர்கள் தேவை என்கின்ற ஒரு குறைபாடும் இருந்து வருகின்றது. அவைகளெல்லாம் விரைவிலே ஒழுங்கு செய்யப்படும். நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் அங்கலாய்த்துக்கொண்டார்கள். திருத்திக்கொடுப்பதற்கே ரொம்ப சிரமமாக இருக்கின்றது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். சில நேரங்களில் வார்த்தைகளேகூட அல்ல, வாக்கியங்களேகூட மாறிவிடுகின்ற நிலைமையைப் பார்க்கின்றோம். ஏதற்கும் விழிப்பாக குறிப்பு எழுதுபவர்கள் இப்போது இருந்துவருகின்றார்கள். மேலும் நல்ல முறையிலே செம்மைப்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்யப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலவையினுடைய கட்டடத்தை மாற்றி விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய யோசனையை ஒத்துக்கொள்வதாக இருந்தால், உங்களுடைய அறையைத்தான் பாதிக்கும் என்று நான் கருதுகின்றேன். ஏனென்றால் ஏற்கெனவே அவர்கள் அந்த அறையோடு நீட்டி இணைத்து விடலாம் என்ற ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். உங்களிடத்திலே அவர்களுக்கு என்ன கோபமோ தெரியாது. அவர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். உள்ளபடியே மேலவையின் நடவடிக்கைகளைப் பார்ப்பதற்கு பார்வையாளர்கள் மிகவும் விரும்புகின்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 27]

ரூர்கள். ஆனால் தற்போது 10 அல்லது 15 பேர்களைத்தான் அனுமதிக்கின்ற சூழ்நிலையிருக்கின்றது. அதிலே பத்திரிகை நிருபர்களுக்கும் அமரவேண்டிய சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சங்கடத்தினைக் குறைப்பதற்கு இந்த அவையை எப்படி விரிவுபடுத்தலாம்—உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையை அல்ல—கட்டிட அமைப்பை எப்படி விரிவுபடுத்தலாம் என்பதைப்பற்றி யோசித்தல்ண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

டையர் தொழிற்சாலை 18 கோடி ரூபாயிலே வருகிறது. 500 பேர்களுக்குத்தான் வேலை கிடைக்கின்றது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். டையர் தொழிற்சாலை இல்லாவிட்டால், டையர் கிடைக்காமல் பல பஸ்கள், அதன் தொடர்பாக ஓடுவதற்கு வழியில்லாமல்—இங்கு மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுச் சொன்னதைப்போல,—வேளி மாநிலங்களின் டையர்களுக்குக் காத்திருக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். ஆகவே 500 பேர்களுக்குத்தானே இந்த டையர் தொழிற்சாலையால் வேலை கிடைக்கின்றது என்று நிறுத்திவிட முடியாது. டையர் இல்லாவிட்டால் அதனால் ஓடுகின்ற பஸ்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் பலருக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடும். ஆகவே ஒவ்வொன்றுக்கும் சங்கிலித் தொடர்போல விவரம் இருக்கின்றது என்று எண்ணி, ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை உருவாக்குகின்ற முயற்சிகள் நடைபெறுகின்ற காரணத்தால்தான், 500 பேருக்கு மாத்திரமல்ல, மேலும் நூற்றுக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை அளிப்பதற்கு நம்மால் இயலும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

படித்தவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு மிகவும் குறைந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அது தொழில் பற்றியதாக இருக்கின்றது. தொழிற்குறிப்பிலே இருக்கின்ற அதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான் அதை விரிவாக ஆராயவில்லை. ஆனாலும் இந்த ஆண்டு இன்னும் ஏழு கோடிக்குமேல் செலவு செய்து படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அளிப்பதற்கு நாங்கள் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

6-10 சட்டமன்ற விடுதியில் இருக்கின்ற சங்கடங்களைப் பற்றி பி. ப. எல்லாம் பெரியவர் திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள்

1973 மார்ச் 27] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதில் ஒரு வேடிக்கை என்ன வென்றால், காலையில் பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் தங்களுக்கு இருக்கிற சங்கடங்களையே எடுத்துச் சொன்னார்கள். பேசியவர்கள் அனைவரும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் சார்பாகவே பேசினார்கள். நான் எதிர்பார்த்தபடி திரு. ரா. கிருஷ்ண சாமி நாயுடு அவர்கள் பேசியதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நம்முடைய வசதிகளை மட்டும் பேசிக் கொண்டிருாமல், நம்மால் மற்றவர்களுக்கு துன்பம் ஏற்படாமல் நடந்து கொள்ள வேண்டும், நாம் இருக்கும் இடங்களைத் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், செம்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும், மற்றவர்கள் பார்த்துப் பாராட்டத்தக்க வகையில் நம் பண்பாடு இருந்திட வேண்டும் என்ற கருத்தை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பேரவையில் உள்ளவர்களானாலும், மேலவையில் உள்ளவர்களானாலும், பெறுவது மிகமிக சிலாக்கியமானதாகும். ஆகவே அந்தக் கருத்துக்கு முன்னோடியாக திரு. ரா. கிருஷ்ண சாமி நாயுடு அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களை நான் வரவேற்கிறேன். அவர்கள் கார் நிறுத்துவதிலிருந்து, அதிகாரம் செய்வதிலிருந்து, அங்கே நடைபெறுகிற பல நிகழ்ச்சிகளை சங்கடத்தோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மேலவை உறுப்பினர்கள் அனைவருமே, இப்போது ஹவுஸ் கமிட்டி அவர்கள் தேவைகளை, வசதிகளை ஆராய்வதைப் போல, ஒரு யூனியனாக, கட்சி சார்பற்ற முறையில் இருந்து அவர்களுக்குள்ளாக எப்படி எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்கிற அறிவுரைகளைச் சொல்லுவார்களேயானால், சட்டமன்ற விடுதியில் நாம் போற்றிக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்கிற தூய்மை, இடத் தூய்மை என்பது மட்டுமல்ல, எல்லா வகையிலும் தூய்மை நிச்சயமாகக் காப்பாற்றப்படும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை நிறைவேற்ற யாராவது முன்நின்று “சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சங்கம்” என்ற ஒரு சங்கத்தை அமைக்கலாம். அதில் சம்பளப் போராட்டம் நிச்சயம் வராது என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் ஜூனரி பாய் அப்துல் வஹாப் அவர்கள் எங்கள் வசதிகளைக் கேட்பதற்கு இங்கே வரவில்லை, மக்கள் அதிகக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, ரயில்வே பாஸ் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைப்போல உறுப்பினர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 மார்ச் 27]

களுடைய வசதிகளைக் கேட்பதற்காக அந்தச் சங்கத்தை அமைக்காமல், உள்ளும் புறமும் சுத்தமாக இருப்பதற்கு அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய சங்கம் பயன்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுவேன். அதுவன்னியில் நானும் பேரவை முன்னவரும் கல்வி அமைச்சருமான நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களும் அந்தக் காரியங்களையெல்லாம் இன்றைக்கு கவனிக்கிறோம் என்றாலும், எங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு அங்கிருக்கிற உறுப்பினர்கள் மாத்திரம் அறியத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் பல நடைபெறலாம். அதைக் கண்காணிக்க, கட்டுப்படுத்த, ஒழுங்குப்படுத்த நீங்கள் உருவாக்குகிற அமைப்பு பெரிதும் பயன்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுவேன்.

நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் அங்கிருக்கிற கட்டிடத்தைத் தனியாக பிரித்து மேலவை உறுப்பினர்கள் கட்டிடம் 'எம்.எல்.சி. ஹாஸ்டல்' என்று ஆக்கிவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போதே நாம் அவையை இரு பிரிவாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டுபேரும் கலந்து இருந்தால்தான், பேரவையில் என்ன நடந்தது என்பதைப்பற்றி மேலவை உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம். மேலவையில் நடந்ததைப்பற்றிப் பேரவை உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ள வசதி ஏற்படும். அப்படியில்லாமல் பிரிவினையை இந்த விஷயத்தில் நிச்சயமாக நான் ஆதரிக்கத் தயாராயில்லை. இந்த விஷயத்தில் என்றால், வேறு விஷயங்களில் ஆதரிப்பதாக அர்த்தமில்லை. இந்த விஷயத்தில் ஆதரிக்கத் தயாராயில்லை. ஏனென்றால் மேலவை உறுப்பினர்கள், பேரவை உறுப்பினர்கள் இடையே உலவிடும் நல்லுறவும் நட்பும் இதன் மூலம் தடைப்பட்டுவிடும், விரோதமாகிவிடும் என்பதால் அதைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அதனால், இருவரும் கலந்து பேசக்கூடிய நல்ல வாய்ப்புகளை நாம் இழந்து விட நேரிடும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

வழக்குகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலும் குறிப்பாக திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் வீட்டில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தைக் குறித்து, கொடுக்கப்பட்ட புகாரில் குற்றவாளி

1973 மார்ச் 27] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கண்டுபிடிக்கப்படவில்லையென்று ஆறு மாதம் கழித்து அவருக்குத் தகவல் வந்ததாகச் சொன்னார்கள். அதிலிருந்து ஒன்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். உடனடியாக குற்றவாளியை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையென்று யாரும் சொல்லவில்லை. ஆறு மாதம் தேடிப் பார்த்து, புலன் விசாரித்து, பல்வேறு சிரமத்தை எடுத்துக் கொண்டு, கிடைக்காத காரணத்தால்தான், கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதில் ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்ற வித்தியாசமில்லாமல், அரசோ அல்லது காவலர்களோ நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நான் பேரவையில்கூட காவல் துறை மானியத்தில் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். மதுரை மாவட்டத்தில் சின்னா பட்டியில் ரமணி என்கிற முன்னேற்றக் கழக நண்பர் ஒருவர் கொல்லப்பட்டார். பத்திரிகையில் அந்தச் செய்தி வந்தது. அதைச் சார்ந்தவர்கள் புகார் கொடுத்தார்கள். ஒரு எதிர்க் கட்சிக்காரர் கொன்று விட்டார், அடித்து மிதித்து பலாத்காரமாக வாயில் விஷத்தை ஊற்றிக் கொன்றுவிட்டார் என்று புகார் கொடுத்தார்கள். பயங்கரமாகத்தான் செய்தி இருந்தது. ஆனால், போலீசார் விசாரித்துப் பார்த்து, கழகத்துக்காரன் கொல்லப்பட்டானே, ஆகவே யாரையாவது கைது செய்ய வேண்டுமென்று இல்லாமல், அந்தப் புகாரை மிதித்து எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை கைது செய்ய வேண்டுமென்ற அவசியமில்லாமல், அவர்கள் நியாயமாக நடந்துகொண்டு, அந்தப் புகார் சரியானதல்லவென்று தள்ளிவிட்டார்கள். ஆளும் கட்சிக்காரர் கொலை செய்யப் பட்டார், ஆகவே ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இல்லாமல் நேர்மையாக உண்மை நிலைமைக்கேற்ப நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் தகராறில் கூட்டமாக வந்து கலவரம் செய்த காரணத்தால், புலன் கிடைக்காமல் போயிருக்கலாம் என்பதைத் தவிர, வேண்டுமென்றே திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் வீட்டில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் சம்பந்தப் பட்டவர்களை எப்படியாவது விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் மீது வழக்குப் போடக்கூடாது என்ற குறுகிய மனப் பான்மையில் இது நடந்திருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். மேலும் அவர்கள் ஏதாவது விவரங்கள் தருவார்களேயானால், அதுபற்றி நிச்சயமாக விசாரிக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 மார்ச் 27]

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உணவுக்கு நல்ல பணியாற்றுகின்றன என்பதை திரு. தங்கப்பாண்டியன் பாராட்டிவிட்டு, அரசாங்க அலுவலகங்கள் வாடகைக் கட்டிடங்களில் இருப்பதற்கு பதிலாக, எல்லாக் கட்டிடங்களும் சொந்தக் கட்டிடங்களாக வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணம் அரசுக்கு இருந்தாலும், நிதி ஆதாரங்கள் அடிப்படையில்தான் அவைகளைச் செய்ய முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். பட்டாக் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. நீண்ட காலத் தவணையில் வீடு கட்டுவதற்கு கிராம மக்களுக்குப் பணம் தரவேண்டும், அந்தத் தொகையில் ஒரு பகுதி மானியமாகவும் ஒரு பகுதி கடனாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவைகளெல்லாம் உடனடியாகக் கவனிக்கக்கூடிய காரியம் அல்ல. எப்படி சென்னையிலே குடிசை மாற்று வாரியம் இருக்கிறதோ, அதைப் போல இன்னும் கிராமங்களில் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சென்னை நகரத்திலுள்ள நெருக்கடி, கிராமங்களில் உள்ள நெருக்கடி, இவைகளிலே உள்ள வேறுபாடுகளை நாம் நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே கிராமங்களில் இந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு அரசாங்கத்தினுடைய நிதிநிலைமைகள் இன்றைக்கு இடம் தரவில்லை என்பதையும், ஆனாலும் ஹரிஜன மக்களுக்கு இதுவரையில் வாங்கித் தரப்பட்டிருக்கிற 86 ஆயிரம் மனைகளில் இந்த ஆண்டு பத்தாயிரம் வீடு கட்டுவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்து அதற்காக ஒரு தனி வாரியத்தை அமைக்கிறது என்ற அறிவிப்பை நிதிநிலை அறிக்கையில் நான் வெளியிட்டிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலே அந்தக் காரியங்கள் நடைபெறும் என்று நான் கூறிக் கொள்வேன்.

நம்முடைய திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் காலையில் சட்டமன்றத்தில் கிளப்பிய அதே பிரச்சினையை இங்கும் சொன்னார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் ரயில்வே பாஸ் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 2, 3 மாநிலங்களில் தரப்படுவதாகவும் சொன்னார்கள். இந்தியாவிலே இருக்கிற கிட்டத்தட்ட 17 அல்லது 18-க்கு மேலுள்ள மாநிலங்களில் 2, 3, மாநிலங்களில்தான் அந்த ரயில்வே பாஸ் தரப்படுகிறது. தென் மாநிலத்தில் கேரளாவில்

1973 மார்ச் 27] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தரப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அது உண்மைதான். கோளாவில் இருப்பதைப் போல எல்லாம் இருந்தால் இங்கும் ரயில்வே பாஸ் தரலாம். கோளாவில் ரூ. 200 தான் மாதத்திற்கு அலவன்ஸ் தருகிறார்கள். கோளாவில் Traveling Allowance—One First Class Fare plus 12 paise paper mile towards incidental expenses என்று இருக்கிறது. இது எப்படி இருக்கிறது. என்றால், இங்கு மேலவைக்கு வருகிற நேரத்தில் கொடுப்பதைப் போலத்தான், அங்கும் தரப்படுவதாக பேரவை முன்னவர் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அதை ஒத்துக் கொண்டதும் தவறாகிவிட்டது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: ஒரு வருஷத்திற்கு, ஒரு குவார்ட்டருக்கு இத்தனை மைலுக்கு ஒரு பாஸ் என்று கொடுத்து விடுகிறார்கள். எங்கு வேண்டுமானாலும் தங்கள் மாநிலத்தில் போய்க்கொள்ளலாம். சட்டசபைக்கு வருவதற்கும் போவதற்கும் மட்டுமல்ல. ஒரு உறுப்பினருக்கு இத்தனை மைலுக்கு என்று நிர்ணயம் பண்ணிக் கொடுக்கிறார்கள். பெங்காலிலும் 'பிரி பாஸ்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். இத்தனை மாதம் இத்தனை மைல்கள் என்று கணக்கிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எங்களுக்குத் தரப்பட்ட தகவலின்படி ரயில்வே பாஸ் தருவதாக இல்லை. அது மட்டுமல்ல. படி கூட கோளாவில் ரூ. 10 தரப்படுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவேளை அதில் ஆர்வம் இருந்தால், அதையும், திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் விசாரித்துத் தெரிவிப்பார்களேயானால், நாங்களும் தெரிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும். இன்றைக்கு காலை யில் பேரவையின் முன்னவர் பேரவையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.. பல கோரிக்கைகள் இப்படி மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் அங்கு எழுப்பப்பட்டு, எதையும் நிறைவேற்றவில்லை என்கிற பழிக்கு ஆளாகக்கூடாது என்று—ஏனென்றால் பலருக்காக வாதாடி அவர்களுக்கெல்லாம் பெற்றுத் தந்திருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய ஒரு கோரிக்கையைக்கூட நிறைவேற்றாமல் இருப்பது கூடாது என்ற முறையில்—ரூ. 20 ஆக இருந்த படியை ரூ. 25 ஆக ஆக்கியிருக்கிறோம். கை தட்டுவீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். (கை தட்டல்.) அதுவும் இந்தச் சட்டமன்றத் தொடர் ஆரம்பித்த தேதியிலிருந்து

ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட்' உடன் தரப்படவிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெரும்பாலும் நிதி ஒதுக்கீட்டில் பேச வேண்டிய பல்வேறு விஷயங்கள் இங்கே பேசப்பட்டிருக்கின்றன. தனித்தனியாக எல்லா உறுப்பினர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கும் நான் பதில் சொல்லியிருப்பதாக அறிகிறேன். மேலும் சொல்வதற்கு ஏதாவது விடப்பட்டிருந்தால், அவைகளைப் பற்றியும் நான் பிறகு நிதி ஒதுக்கீட்டிலே ஞாபகப்படுத்தவிருக்கிறேன் என்று எடுத்துக் கூறி, நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய அன்பார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த அளவில் அமைகிறேன்.

5. அரசினர் தீர்மானம்.

6 20 உணவுக் கொள்கை பற்றிய விளக்கக் குறிப்பு மீது விவாதம்.
பி.ப.

மாண்புமிகு திரு. மன்னே ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, “சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட ‘உணவுக் கொள்கை பற்றிய விளக்கக் குறிப்பு’ @ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர்: முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட ‘உணவுக் கொள்கை பற்றிய விளக்கக் குறிப்பு’ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

திரு. எம். எம். பக்கர்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவுக் கொள்கை மீதான விவாதத்தில் சில வார்த்தைகள் சொல்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சென்ற சில ஆண்டுகளிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு தமிழகத்தினுடைய உணவுத் துறையில் எப்படிப்பட்ட விரிவான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது

@ 299-317 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.